Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

VIỆT-NAM CỘNG HÒA NĂM THỨ 3 — NGÀY CHỦ NHẬT VÀ THỨ HAI 3, 4-11-1957

MỖI NGÀY 1 VẤN-ĐỀ

NGÔN-LUẬN

Năm thứ 4 số 841 — NHẬT BÁO THÔNG TIN NGHỊ LUẬN — Giá 2 đồng

Ngày 12 tháng 9 (Âm-lịch) — Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : HỒ-ANH

ĐIỆN THOẠI : 22.763 — HỘP THƯ SỐ 343 — TOÀ SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 126 ĐƯỜNG LÊ LAI – SAIGON

Một vấn đề xã hội cần giải quyết kịp thời bằng một phương pháp hợp lý và nhân đạo.

Ngày từ trước ngày xảy ra vụ tai nạn thảm thương tại Hội chợ Thị Nghè, Pháp Đình Việt Nam Cộng Hòa đã từng có rất nhiều lần xét xử các tội phạm du thủ du thực và phá hoại thuần phong mỹ tục mà hầu hết bị can đều thuộc giới thanh niên. Sau vụ tai nạn ở Thị Nghè, số thanh niên bị truy tố về tội đánh trên lợi còn lên tới hàng trăm. Vậy thì có thể nói rằng nhân vụ tai nạn thảm thương trên, một chiến dịch bài trừ tứ mệnh du thủ du thực đã được phát động và sẽ hoạt động lâu dài chứ không phải một biện pháp nhất thời nhằm một mục đích nhất thời mà thôi.

Đứng trên phương diện nào cũng vậy, vấn đề loại trừ mối tệ đoạn xã hội nói trên nhất định là điều mong ước của mọi người.

Tuy nhiên, xét cho cùng, bất cứ một chủ trương xã hội nào cũng chỉ thật sự hiệu nghiệm và bổ ích nếu nó được áp dụng một cách

(Xem tiếp trang 4)

TRONG HÀNG NGŨ HỒNG QUÂN NGA-XÔ

— Thanh trừng lớn sau khi Du Cốp bị truất quyền

— Trung Đông sẽ có biến chuyển lớn.

BÀ LINH.— Theo tin một cơ quan tình báo Tây phương ở Đông Đức cho biết thì Hồng Quân Nga-Xô đang thanh trừng lớn sau khi Du Cốp bị truất quyền. Trong hàng ngũ Hồng Quân Nga-Xô đang có một cuộc thanh trừng lớn lao.

Giờ thanh trừng sắp điểm

MẠC TƯ KHOA (AFP).— Báo «Sovietsky Flot» cơ quan của bộ quốc phòng Nga đang tấn công Du Cốp một bài xã thuyết và một bài báo của đại úy Golovlev để kêu gọi các sĩ quan hãy «tỉnh táo hơn nữa» và «chú ý hơn nữa» về các nhược điểm trong quân đội Nga» đại khái về các điểm kể sau :

1) Mưu toan giảm thiểu vai trò của đảng trong quân đội.

2) Không muốn người ta phê bình và không muốn tự phê bình.

3) Bỏ thói đối với cấp dưới cao một giáo huấn quân sự và chính trị.

4) Những hình động vô lối.

5) Vi phạm kỷ luật của đảng.

6) Thái độ tự kiêu, tự mãn và khoe khoang sự thành công.

7) Thiếu tôn trọng công việc quân sự.

Qua bài báo ấy xuất hiện ngay sau vụ ông đột Cát Xép—Du Cốp bằng nỗ, người ta có thể thấy một cách qui tỏ rằng những hình động đó có sự lực đực lớn trong hàng ngũ quân đội Nga xô ; người quân nhân Nga đã chán đáng, bị tai lại trước lòn dự, đã kêu hỏi của đảng và hiệt đâu chẳng đang sửa soạn chống lại đảng nếu cần ; thành trừng nội trên khai diễn.

Du Cốp bị truất hết quyền

BEN GỜ RÁT. — Theo các giới thạo tin thì ở Nam tư thì ủy ban trung ương đảng Nga cộng đã truất hết các quyền hành của Du Cốp trong đảng cộng sản và chính phủ. Du Cốp trong đảng cộng sản và chính phủ. Du Cốp trong đảng cộng sản và chính phủ. Du Cốp trong đảng cộng sản và chính phủ.

Lễ cầu hồn

các chiến sĩ trận vong và ngư nhân tại ngư cầu Thị Nghè

SÀI-GÒN. — Nhân dịp lễ Thánh Minh, sáng qua 2-11 hồi 8 giờ, Tổng Thống Cộng hòa đã đến dự lễ cầu hồn cho các chiến sĩ trận vong tại Nhà Thờ lớn Saigon.

Cùng tới dự buổi lễ này chỉ có các ông Nguyễn Ngọc Thơ, Phó Tổng Thống kiêm Bộ trưởng Bộ Kinh tế ; ông Vũ Quốc Thông, Phó Chủ tịch Quốc Hội Bùi Giáng, mục Caquin, đại diện Tòa Thánh, các đại diện Ngoại giao đoàn ; chiến sĩ Dân biểu, các Tướng lãnh và sĩ quan cao cấp, trong số đó có Đại tướng Lê văn Tỵ, Tổng Tham mưu trưởng Quân đội Việt Nam Cộng hòa, Đô trưởng Saigon và nhiều nhân vật Việt Nam và ngoại quốc.

Lễ cầu hồn chấm dứt hồi 9 giờ.

Cũng vào giờ trên hai buổi lễ cầu hồn với ý nghĩa tương tự đã được tổ chức tại nhà Thờ Tịn Lành, đại lộ Trần hưng Đạo và ở chùa Xá Lợi đường bà Huyện Thanh Quan.

Theo lời yêu cầu của Ban Hộ tịch phủ thủ, trong buổi lễ này cũng có cầu hồn cho vong hồn các nạn nhân trong tai nạn xảy ra tại Hội chợ Bài giả.

Buổi lễ cầu hồn các chiến sĩ trận vong và các nạn nhân trong tai nạn cầu Thị-Nghè tại chùa Xá - Lợi đường Bà Huyện Thanh Quan sáng qua 2-11-57.

Đài Quân Đội mở rộng phạm vi

★ Một ban văn nghệ của Đài vừa đi lào trình diễn

SÀI-GÒN — 3 giờ sáng ngày 2-11-57 vừa qua, một xe 3 cầu nhỏ chở 10 nữ nghệ sĩ của Đài Tiếng Nói Quân Đội đã lên đường đi Ai Lao để tham dự cuộc lễ ăn diễn văn nghệ tại Hội Chợ Thập Lubang.

Trong chuyến đi này người ta nhận thấy có các nhạc sỹ : Võ Huyền, Văn Phụng, Nhật Bằng, nữ ca sỹ Mai Hoa, Thanh Việt, Mai Thảo và các diễn viên trong Ban kịch : Vũ Huân, Lữ Liên, Cẩm Thúy v.v...

Sau lần trình diễn văn nghệ Quốc tế tại Bằng Cốc (Thái Lan) vào cuối năm 1956, đây là lần thứ hai Ban Văn Nghệ Đài Tiếng Nói Quân Đội đã sang nước bạn để biểu diễn tài nghệ.

Người ta hy vọng rằng, trong những ông cuộc hoạt động văn nghệ này sẽ gây thêm tình cảm hảo giữa nước nhỏ với các nước bạn.

Cũng theo một nguồn tin từ các giới thẩm quyền cho biết thì trong một thời gian không lâu nữa, Đài Tiếng nói Quân đội sẽ mở rộng thêm phạm vi hoạt động để thích thống nhu cầu của quảng đại quần chúng thính giả, trong quân đội cũng như ngoài dân chúng.

Từ trước đến nay, Đài Tiếng Nói Quân Đội vẫn phụ thuộc vào hệ thống Ô tô Đài Saigon, do đây phạm vi hoạt động không được rộng lớn, hơn nữa luồng sóng điện của hệ thống này lại quá yếu, chỉ có dân đô thành mới nghe rõ, còn ở xa thì các ấn thanh phía lớn đã bị nhiễu sóng và « át đi ».

Chính vì lẽ đó mà Đài này được thực hiện và khi Đài Tiếng Nói Quân Đội được phép tự lựu lý sẽ được trang bị thêm hệ thống chấn răng Đài Quân Đội sẽ làm thỏa mãn tất cả những thính giả từ trước đến nay vẫn có cảm tình với Đài này.

Hai vụ sát nhân

rất đà man ở An giang

2 chết, 1 bị thương

Của tro HOÀNG ĐỨC

AN GIANG — Đêm 31 rạng ngày 1-11-57, một vụ hạ sát đã man và tàn bạo đã xảy ra tại ấp Bình Thạnh, xã Bình Thạnh Đông, quận Tân Châu, tỉnh An giang.

Nạn nhân là hai người đàn bà, một tên Nguyễn Thị Nhiều, 40 tuổi và một tên Trần Thị Nhiều, 30 tuổi, cả hai đều ở ấp Bình Thạnh.

Theo lời khai của người chồng nạn nhân thứ nhất là Nguyễn Văn Nhiều, thì vào khoảng 20 giờ ngày 31-10-57, có 3 người đàn ông lạ mặt đến nhà ông và gọi vợ ông ra ngoài. Ông vừa bước ra khỏi cửa thì bị một người đàn ông cầm dao chém vào đầu. Ông ngã lăn ra đất và bất tỉnh. Khi tỉnh dậy, ông thấy vợ ông và người đàn bà kia đã bị giết chết.

Nhà cầm quyền địa phương đã mở cuộc điều tra.

Trường phật những nhân viên

chậm trễ trong việc thanh toán hoá đơn

SÀI-GÒN (VTX).— Ngày 31-10-1957 vừa qua, Tổng thống Việt Nam Cộng Hòa đã ký Nghị định thành lập một Ủy ban rửa nét về việc thanh toán hoá đơn của các nhà thầu.

Ủy ban kể trên có nhiệm vụ rửa xét nguyên nhơn những sự chậm trễ trong việc thanh toán các hoá đơn của các nhà thầu, tại các cơ quan của Chánh phủ, và nếu cần, đề nghị trừng phạt những nhơn viên qua chậm trễ, sơ sót để các nhà thầu phải khiếu nại.

Tin Quốc Tế Nữ Saigon

MỸ

Bộ quốc phòng Mỹ loan tin rằng hôm thứ năm không quân đã phóng tại mũi Canaveral một hỏa tiễn liên lục địa kiểu « Thor ».

Hỏa tiễn này có một tầm hoạt động 8300 cây số, là một máy phản lực không lưu, tiến, có một tốc độ siêu thanh, và người ta còn có một bộ phận đi dưỡng trang bị nguyên tử và đặt tới mục tiêu bằng cách vô tuyến điều khiển.

Ông Louis B. Mayer sáng lập viên hãng chiếu bóng M.G.M đã từ trần ngày vừa qua tại bịnh đi chứng bệnh bạch huyết. Ông thọ 72 tuổi và đã bịnh nặng 31-10-1957.

BẮC PHI

Ngày 1-11-57, Mặt trận giải phóng Quốc gia Algérie đã long trọng kỷ niệm đệ tam chu niên ngày thành lập.

XEM TIẾP E TRANG 4

Thuốc của tôi hay lắm, bỏ lắm !

Từ nay sẽ giới hạn việc quảng cáo...

SÀI-GÒN. — Để giữ uy tín cho ngành Y dược, và để tránh những sự lạm dụng hiện hữu, Bộ Y Tế vừa ra thông cáo yêu cầu các Đông Y sĩ và Đông Tây Dược sĩ thi hành những chỉ thị sau đây :

1) Về danh hiệu : Các danh từ y sĩ và dược sĩ là dành cho những chứng chỉ chỉ các người hành nghề theo lối Tây phương Y-học, các vị hành nghề theo lối Đông phương cần phải dùng các danh từ Đông y sĩ và Đông dược sĩ để cho khỏi có nhầm sự lường gạt.

2) Về quảng cáo : Để lành mạnh hóa việc quảng cáo dược phẩm, yêu cầu các vị Đông dược sĩ và Tây dược sĩ chỉ nên giới thiệu các bảo chương và người các công lộ tên và phương thức được phẩm, tên nhà bào chế và nơi sản xuất là đủ, mọi hình thức quảng cáo quá vượt ra ngoài giới hạn đó đều bị nghiêm cấm.

Tất cả những chỉ vụ của thông chế Du Cốp trong đảng

Các quan sát viên nhận mạnh rằng những biện pháp áp dụng đối với thống chế cũng giống như những biện pháp từng áp dụng cho nhiều Ma Lăng Cốp, Kê Ga Nô Vích và Mô Lô Tốp.

Sắp có b'ến chuyển lớn

LO KE — Hôm rồi, Ngoại trưởng Li Băng đã lên đường sang Nữu Ước để gặp nhà cầm quyền Mỹ. Hôm 31-10. Ngoại trưởng đã điện về nước cho hay rằng chính phủ Mỹ có bốn chuyển quan trọng về mặt quốc tế tại Trung Đông.

Các giới A Rập cũng như Li Băng không bình luận gì về tin tức trên.

Mỹ thay đổi đại sứ

Trong các giới Mỹ hữu quyền, người ta không chịu xác nhận hay cải chính tin đồn sẽ có sự thay đổi trong ngành đại sứ Mỹ ở Sé-U Đi và Li Băng.

Theo các tin tức cấp, ông Đê Nan Hit, đương kim đại sứ ở Bay Rút sẽ thay thế ông Oác-Đe ở Sé U Đi.

Sy Ri hãy bỏ

LIÊN HIỆP QUỐC (AFP).— Cuộc thảo luận về dự khiếu nại của Sy Ri tiếp diễn chiều nay tại đại hội đồng Liên hiệp quốc và đã kết thúc bằng sự hãy bỏ đơn khiếu nại này.

Những người trình bày hai bản quyết nghị (Tây phương và Sy Ri) thỏa thuận rằng các bản quyết nghị này sẽ không được đưa ra biểu quyết.

Tại sao Trung Cộng cưa dám đòi lại Hương Cảng của người Anh ?

LUẬN ĐỒN— Gần đây người ta được biết có nhiều tin đồn là Trung Cộng đã lên tiếng yêu cầu Anh quy hoàn Hương Cảng. Các giới Anh vẫn đính chính các tin đồn trên có khẳng mạnh rằng : Hiện nay T.C. còn cần lợi dụng Hương Cảng để làm nơi đặt trác, thu đoạt ngoại tệ của Tây Phương. Vì vậy không thể có chuyện T.C đòi Anh trả Hương cảng.

Lập trường của sự đính chính trên có vẻ vững vì ai cũng rõ là hiện T.C. còn thiếu rất nhiều hàng hoá, quân nhu của phải mua một cách lén lút của những kẻ buôn lậu ở Hương Cảng.

Tuyển cử đẫm máu ở Phi

8000 cảnh sát

3000 binh sĩ

đặt trong tình trạng báo động

MA NÍ — Sở Cảnh sát Phi luật tân vừa cho biết : tính hình ngày càng thêm khẩn trương trong dịp gần đến ngày tuyển cử. Lần tuyển cử này được coi là một phen đấu tranh quyết liệt nhất giữa các đảng phái toàn quốc Phi. Máy hôm gần đây, sáu mươi chín cuộc khủng bố đã xảy ra ở mọi nơi và đã có người chết, ba mươi bảy người bị thương.

Để đối phó với tình hình trầm trọng, sở cảnh sát Phi đã đặt tám ngàn cảnh sát trong tình trạng báo động, ngoài ra ba ngàn binh sĩ cũng được huy động trên đồng ở nhiệm sở. Người ta hết sức chú trọng tuyển cử sẽ bắt đầu vào hồi tuần tháng 12 này.

Tin Vắn hàng

— Hồi 12 giờ ngày 3-11, ông Trần Chánh Thành, Bộ trưởng Bộ Thông tin và Thanh niên đã lên đường đi Ai Lao để dự Hội chợ Thạt-Luang.

— Ông Phạm duy Khiêm, đại sứ Việt Nam Cộng Hòa tại Pháp sẽ được thụ nhận tặng cấp bằng Tiến sĩ danh dự Đại Học đường Toulouse vào ngày 9-11-57 sắp tới.

— Bắt đầu ngày 30-10, phái đoàn thanh tra Trung ương đã đến kinh lý quận Kiến Bình do sự hướng dẫn của Thiếu tá Tỉnh trưởng Kiến Giang.

— Thực hiện chính sách nâng đỡ các Hợp tác xã, Ủy ban Giám đốc Quốc gia Nông Tín Cục đã quyết định cấp vốn cho các Hợp tác xã sau đây :

Hợp tác xã Ngư nghiệp Cà Mau (An Xuyên) 1.500.000$

Hợp tác xã Ngư nghiệp Giang Rạch-Giá (Kiên-Giang) 500.000đ

Hợp tác xã Ngư nghiệp Giang Hải (Quảng Trị) 300.000đ.

Ngoài ra Nông tín cục cũng còn đang trù liệu dành một số vốn cho các tổ chức vay ngắn hạn để khuếch trương nghề trồng cây kỹ nghệ.

XEM TIẾP C TRANG 4

Anh Sơn Hồng : Đại Trưởng Việt Cộng vừa vượt tuyến cho biết :

70 tỉ. QUÂN ĐỘI V.C.

mất hết tin tưởng ở lời hứa của Bác, Đảng

— Trung Toàn Tập kết 108 đoàn trở về quê

«Cụ Hồ cho ăn bánh thánh

của PHAN NGHI

• Trước khi chúng ta chỉ có vùng nói về đêm tối, từ khi hòa bình được thiết lập, đồng tượng đã trở về với nhân dân ta, ngày và đêm đã thuộc về chúng ta. Đời sống của nhân dân phải được cải thiện, nhất là đời sống của các chiến sỹ lại của phải được sống cao hơn nữa».

Đó là lời tuyên bố của Hồ chí Minh trước toàn thể các chiến sỹ khi vào tiếp quản thủ đô Hà nội, ngày 10 tháng 10 năm 1954 tức Đinh Dậu. Mùa Đại Đội trưởng trong quân đội Việt Cộng mới vượt tuyến vào Nam ngày vừa qua đã nhắc lại với chúng tôi ngay trong buổi tiếp xúc đầu tiên.

Nhưng sự thực đã và chúng chưa như thế, sinh hoạt tiếp tục, từ năm này, kể từ khi hòa bình được vãn hồi, chúng tôi đã cố gắng kiếm tìm để chờ đợi những ngày trước sáng lý mà mọi người cực, nó chỉ là những chiếc bánh vẽ, và bánh vẽ bỏng, hay nói một cách khác, nó đã là một chất rỗng như của Tào Tháo đưa ra để các chiến sỹ trong cơn đói khát.

Phụ cấp chết đói

Cho mãi đến năm 1957, chế độ Phụ cấp mới được áp dụng trong Quân đội. Mang tiếng là được lĩnh phụ cấp, nhưng thực ra cuộc sống cũng chẳng hơn gì trước. Mỗi tháng người lính chỉ được cấp phát 36 kg gạo và 5000đ ngân hàng, cấp Tiểu đội đến Trung đội. Tính hòa ra anh em binh sĩ từ 1500đ đến 3000đ một tháng. Từ hàng Đại đội trở lên đời sống của họ tương đối đỡ chịu hơn, nhưng nếu so với giá sinh hoạt hàng ngày thì cũng chẳng khác gì muối bỏ bể. Vì muốn sắm một cái áo sơ mi, anh em binh nhì phải nhất lương hoặc dụng trong 3 tháng; hoặc muốn mua một bánh thuốc lào, anh em đã phải dành dụm trong suốt 60 ngày giời. Riêng về chế độ cấp dưỡng, với 36 kí gạo trong một tháng, trừ số gạo ăn đi rồi, số gạo còn lại nếu đem qui ra thành tiền để mua thực phẩm thì không thể nào mua được những thứ gì khác ngoài « giây thép gai và thuốc sống ». Đề là hai câu lạng ngữ anh em đã dùng để ám chỉ rau muống già và muối vừng vậy.

Đời sống vật chất đã khốn cực, đời sống tinh thần lại càng bị dày vò, truy áp (nguyên văn nghĩa là bị đàn áp liên tiếp từ trước tới nay) nữa. Cứ trăng vào thời gian biểu sinh hoạt, ta cũng đủ rõ sức chịu đựng của người chiến binh Việt Cộng đã tới một độ cùng cực : 5 giờ kèn báo thức, thể thao buổi sáng, 6 giờ kèm tra buổi sáng (trang phục, vệ sinh cá nhân) 7 giờ ăn cháo đặc lết dạ, từ 7 giờ đến 12 giờ học tập chính trị, từ 17 giờ đến 18 giờ : thể thao buổi chiều. Riêng buổi tối phải dành 2 tiếng để sinh hoạt văn nghệ và kiểm thảo trong ngày.

XEM TIẾP D TRANG 4

CUỘC VUI BUỔI TỐI

THANH BÌNH : Mort en Fraude (xuất 15g|8g-21g)

ĐẠI NAM : L'homme qui n'a jamais existé (xuất 15g|5—18g—20,45)

LONG PHỤNG : Contre un démon bien mien (xuất 14g—16g—18g30— 21g)

VIỆT LONG (thường trực) : Con tin của đảng cướp

TÂN BÔ (thường trực) : Hoàng Sơn đoạt bảo

MODERNE (thường trực) : Lực Vân Tiên

RẠNG ĐÔNG : Cette sacrée Gamine

EDEN : Mort en Fraude (xuất 15g30—18g—21g)

ĐẠI ĐỒNG (thường trực) (Dagon) Hành-Tinh Bí-Hiểm

MAJESTIC (Cholon) : Mort en Fraude (xuất 13g— 15g— 19g— 21g)

CASINO (Saigon) : L'homme qui n'a jamais existé (xuất 15g20—19g50—20g50)

MAJESTIC (Saigon) : Cette sacrée Gamine

CATHAY : Fort Worth (xuất 13g—15g—19g—21g)

PALACE : Mort en Fraude (xuất 15g— 17g— 21g30)

VĨNH LỢI (thường trực) : Chén trả thân ái

CASINO (Dakao) (Thường trực) : Bão tố trong lòng 3 thiếu phụ

KHẢI HOÀN : Fort Worth (xuất 13g—15g10-19g— 21g'5)

OLYMPIC : Cette sacrée Gamine

CATINAT (thường trực) : Les indomptés

LẠC LỢI (th. trực) : Lá trong về chỉ

LONG THUẬN (thường trực) : Chế biến Hòa Lệ Cúc Người yêu của Jupiter

NGUYỄN HUỆ (th.trực) : Tarzan cứu đoàn thám hiểm.

VŨ KHÚC «MÙA XUÂN» ẤN ĐỘ

Dân tộc Ấn có những điệu ca cổ truyền rất đẹp.
Hình trên : các nữ nghệ sĩ Ấn đang biểu diễn «Vũ Khúc Mùa Xuân» tại một nhà hát lớn ở Tân-Đề-Lí.

Nhân cuộc thăm viếng Ấn của Ngô Tổng Thống

Tìm hiểu xứ Ấn Độ mênh mông

với một nền văn minh tối cổ

Là cả một miền lục địa mênh mông bao rộng bằng cả Âu châu (trừ Nga sô) chỉ chứa gần một phần năm dân số loài trên hoàn cầu, xứ Ấn Độ có thể trở nên một đại cường quốc đáng kể trong thế giới ngày nay chẳng ai A châu nào sánh kịp.

Tuy nhiên Ấn độ cũng là một cực lục địa chứa sự đi bộ của người hàng trăm triệu thợ, kỹ thuật đã nhất gần 4 thế kỷ.

Tất cả những người nhìn nhà đã bao lần Âu đô trong tinh trạng đó ? Có người nhận thì không sao kể xiết. Bởi vì trong cái xứ Ấn độ mênh mông ấy có hàng trăm giống dân, hàng trăm thổ ngữ, rất nhiều tôn giáo và tín ngưỡng trong đó có Ấn độ giáo, Hồi giáo, Phật giáo, Gia tô giáo, Bái hỏa giáo, Kỳ na giáo, Sikh giáo, Do thái giáo và Bái vật giáo. Ngoài ra còn có những người không theo một tôn giáo nào cả.

Vậy mà cái tình trạng đặc biệt khó khăn ấy, Ấn Độ ngày nay không còn là Ấn Độ ngày xưa. Cái kỷ cương kỷ — cổ thể gọi là kỷ cương — phi mới cũng cực kỳ tài khéo thể nào thực hiện được.

Trong cộng hòa ngày, nhân dịp Ngô Tổng thống qua thăm Ấn Độ, chúng tôi thiết tưởng không gì có ý nghĩa bằng là chúng ta tìm hiểu một chút về lịch trình tiến triển của xứ bạn đó.

Để tìm hiểu các tình trạng tiến triển ấy, chúng tôi xin khảo dọc qua một năm chính ở vài vui về xứ Ấn. Ấn xưa xứ Ấn độ tưởng khó có thể thành khối sách thống nhất được, lại thành một lực lượng rất hùng dũng. Câu truyện chẳng thì sắp cũng hiểu dưới đây là câu truyện về một triều quốc của xứ Ấn Độ ; nước Hyderabad với vị đại vương của xứ đó.

Hyderabad và vị đại vương

Hyderabad là một cho hầu lớn nhất trong số 562 nước chư hầu của Anh Hoàng ở Ấn Độ.

Đức Hoàng Osman, vị đại vương nước Hyderabad cai trị một giang, giàu có và cầm quyền sinh tử cả 17 triệu dân chúng nhưng cả đời Ngài chưa từng phê chuẩn một tờ án tử hình.

Vậy mà có ai có thể tưởng tượng rằng cuộc đời tư của vị Đức Hoàng kỳ rất là giản dị. Ngài thường mặc một bộ đồ xẻ « 18 carats » với một vài khâu xác, chân đi giày vải, áo ở dưới một mũ nồi đen (cung điệu) và mỗi tuần chỉ tiêu độ chừng 100 đồng bạc ta. Đức Hoàng qua đời Thái tử Osman kế vị và trở nên Đại vương.

Hoa hậu Thái Thượng Hoàng về Osman đã tiến hành. Đại vương Osman không hề dùng đến xe hơi và dân vui của chạy đi lại. Ra khỏi cung, gần có 12 tên nhà vệ sĩ đơn xe. Ngài chỉ dùng chiếc xe Ford cổ kỹ.

Đi đâu Ngài cũng dùng một cây gậy mây có tay cầm bằng ngà nhiều đoạn. Có một lần nhân đi đâu vị Phó Vương Ấn là bên trước Linlithgow đến viếng, Ngài chống cây gậy có đủ Phó Vương trông thấy chỉ gặp chỉ cho Ngài vì vợ Ngài xe ý mà ngã chàng. Vì sau Ngài bảo người hầu đánh xe cứ chậm nhất thật vào chỗ dập cho không chịu bỏ cây gậy.

Một điều ba hoài lợi này được thêm vào là do một tục lệ khe khắt của triều đình Hyderabad ; mỗi năm dân muốn được bệ kiến Đại vương

XEM TIẾP G TRANG 4

Cần tuyển gấp

30 thơ ký

SÀI-GÒN (VTX) — Nha Cựu chiến binh và Phế binh vừa loan báo rằng Nha Tổng Giám đốc Ngân Khố Việt Nam cần tuyển dụng gấp 30 thư ký công nhật có bằng Cao đẳng Tiểu học hay một văn bằng tương đương.

Quyền ưu tiên tuyển dụng dành cho các ứng viên cựu quân nhân.

Vậy các cựu quân nhân nào có đủ điều kiện nói trên muốn ứng tuyển hãy gửi gấp đơn và hồ sơ đến Nha Cựu Chiến binh và Phế binh (Số dành riêng) tại số 341, đường Trần Hưng Đạo, Saigon, để tiện việc giới thiệu.

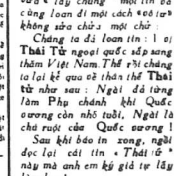

Nói chữ và dùng chữ !

Bà con làng báo nhà mình thường « lấy chung » một tin ở đây và cùng loan đi một cách « oolan » không sửa chữa một chữ :

Chẳng ta đã loan tin : Ông Thái Tử ngoại quốc sắp sang thăm Việt Nam. Thế rồi chẳng ta lại kể qua về thân thế Thái tử như sau : Ngài đã từng làm Phụ chánh khi Quốc vương còn nhỏ tuổi, Ngài là chú ruột của Quốc vương !

Sau khi báo in xong, người đọc lại cắt tin « Thái tử » này mà anh em ký giả tự lấy làm lạ !

Vì chưa nghe rõ, không đọc kỹ bản tin. Còn đọc cứ tưởng

Thái tử nghĩa là con Vua.

Và tự thường khách này càng là con một Quốc vương như Thái tử Maroc Moulay Abdullah kia đó ! Ai ngờ bây giờ đọc lại bài báo, thì ra :

Thái tử có nghĩa là... chú của Vua !

Danh từ « mồ đọc » ?

Hoặc giả người này không còn Chế độ Phong kiến chuyên chế nữa, cho nên người ta đã cách mạng (lối đăng danh ở Hoặc giả người ta đã dịch lầu chữ « Prince » của Pháp của Mỹ ra chữ « Thái tử » ? Có Prince thì dịch là Thái tử ư, Trời đất ! Thế thì Prince có khi nào được dịch là Tiểu Vương, là ông Hoàng, là Hoàng Thân, là Hoàng thúc chăng ? Và người ta đã dịch « thống nhất » là Thái tử, thì làm sao, khi nói tới Hoàng tế Philip (chồng Nữ Hoàng Anh quốc) người ta không kêu luôn bằng là Thái tử Philip nối đi, cho... được việc ?

Hay là dịch (hay diệt ?) giá nghĩ rằng : Tuy ngày nay thượng khách Abdullilah làm Hoàng Thúc phụ chánh... nhưng ngày xưa, Ngài chẳng đã từng là Thái tử ? Nếu

XEM TIẾP E TRANG 4

Các tỉnh

Tại Kiên Giang Cướp của GIẾT NGƯỜI

vô cùng tàn bạo

★ Nửa đêm, nổi điên đâm vợ chị mang

của bbtre HOÀNG ĐỨC

KIÊN-GIANG.— Cách đây không lâu, tên Danh Bưng 65 tuổi, người Miên sống tại Sóc Sãu thuộc tỉnh Định An (Rạch Giá) quay lại đâm khuya đã nổi cơn điên, đâm chém vợ đến mang. Sau khi tai nạn xảy ra, vợ ông là Thị Bướm đã được đưa ngay đến bệnh viện Rạch Giá điều trị, chỉ tiếc là đã quá trễ, nên đã tắt thở.

Mới đây Tòa án Kiên giang đã đem vụ này ra xử. Bị can với vẻ mặt khờ khạo như người mất trí và nói năng lắp bắp rằng : Tôi ở nhà với bà. Tôi đâu có muốn giết vợ tôi, chẳng là tôi đã bị người ta đánh thuốc mê nên mới ra nông nỗi như thế.

Nhưng sự thực không phải như lời ông Chánh án Lê xuân Khiêm, thẩm phán chủ tọa phiên tòa hôm đó, vì ông đã bị Bướm là vợ ông chống lại, khi ông bắt đầu ra tay hành hung. Ông Chánh án Lê xuân Khiêm, thẩm phán chủ tọa phiên tòa hôm đó, vì ông đã bị Bướm là vợ ông chống lại, khi ông bắt đầu ra tay hành hung.

Tại Kiên Giang

Cướp của GIẾT NGƯỜI

vô cùng tàn bạo

★ Nửa đêm, nổi điên đâm vợ chị mang

của bbtre HOÀNG ĐỨC

KIÊN-GIANG.— Cách đây không lâu, tên Danh Bưng 65 tuổi, người Miên sống tại Sóc Sãu thuộc tỉnh Định An (Rạch Giá) quay lại đâm khuya đã nổi cơn điên, đâm chém vợ đến mang. Sau khi tai nạn xảy ra, vợ ông là Thị Bướm đã được đưa ngay đến bệnh viện Rạch Giá điều trị, chỉ tiếc là đã quá trễ, nên đã tắt thở.

Mới đây Tòa án Kiên giang đã đem vụ này ra xử. Bị can với vẻ mặt khờ khạo như người mất trí và nói năng lắp bắp rằng : Tôi ở nhà với bà. Tôi đâu có muốn giết vợ tôi, chẳng là tôi đã bị người ta đánh thuốc mê nên mới ra nông nỗi như thế.

Nhưng sự thực không phải như lời ông Chánh án Lê xuân Khiêm, thẩm phán chủ tọa phiên tòa hôm đó, vì ông đã bị Bướm là vợ ông chống lại, khi ông bắt đầu ra tay hành hung.

Vì người lớn sơ ý

Một em bé ngã vào chảo canh sôi

CHOLON — Tại Long An (Chợ Lớn) vừa xảy ra một tai nạn rất thương tâm, kẻ thiệt mạng một em nhỏ mới năm tuổi tên là Võ thị Thu Nga con của ông Võ văn Tiết.

Ngày 31-10, người anh anh Tiết đang lo nấu ăn ở dưới bếp. Em Nga lên xuống bếp chơi và ngã ngay vào chảo canh đang sôi sùng sục. Nga bị bỏng nặng khi chở vào nhà thương cấp cứu thì tắt thở.

Thật là một tai nạn vô cùng thảm thương, ai biết chuyện cũng phải lắc đầu thở than cho số phận em nhỏ.

Cướp của giết người

Cô gái Kiều Giang, vào khoảng năm đêm ba tuần tháng 10 vừa qua, ở số Thanh Hưng, ấp Thanh Xuân (gần đèo Xã Trạc) đã xảy ra một vụ cướp của giết người vô cùng rùng rợn.

Vào đêm ấy, ông Nguyễn văn Khảo

XEM TIẾP A TRANG 4

Số 76

ÁNH LỬA ĐÔNG-ĐÔ

TIỂU THUYẾT ĐÀI của HOÀI-ĐIỆP THỨ-LANG

CHƯƠNG X

Những dòng chữ máu

(Tiếp theo)

NgọcQuyên cúi đầu ngồi lặng người một lúc để cho niềm xúc cảm dần dần lắng xuống, để cố giữ vẻ mặt thản nhiên,không cho Mã Ân đoán hiểu được những ý tưởng thầm kín của mình ! Lão họ Mã giữ gìn hip mắt nói tiếp :

— Ở ! Nếu phu nhân chịu nghe lời ta, thì thằng Phan Tuấn sẽ thoát chết !

Ngọc Quyên nhận thấy rằng lão có thể nói đúng : Sự thật, tính mạng Phan Tuấn hiện thời đang ở trong tay lão. Tuy mọi hành động, công việc của lão đều do « quân sư » Duy Lượng chỉ phối, định đoạt, như g nếu có cái sức mạnh của Nhan Sắc mỹ nhân, thì chắc lắm cho lão họ Mã thoát khỏi phạm vi ảnh hưởng của Duy Lượng cũng không khó. Lão Tàu hiểu sắc kia hẳn sẽ vui lòng tuân theo mệnh lệnh của một người đẹp miệng cười như hoa nở, hơn là của một ông già mồm nhọn như mồm chuột chù !

Chính lúc Ngọc Quyên đang bần khoăn suy tính bên cạnh Mã An, là lúc bọn lính canh cổ ý đứng rần ra một chút, để cho Phan Tuấn nhìn thấy cái cảnh Mã Phu Nhân sánh vai cùng đức lang quân, trước chén rượu quỳnh tương âu yếm !

Mã An dụng tâm ngồi xát hẳn vào mình Ngọc Quyên. Lão nâng một chén rượu lên kề vào môi vợ, khẽ khà nhắc lại :

— Phu nhân hãy uống chén rượu này đi, chóng ngoan.. Phu nhân cứ ngoan ngoãn nghe theo lời ta thì muốn gì ta cũng xin chiều !

Ngọc Quyên muốn hất ngay chén rượu xuống đất, nhưng nghĩ tới kế hoạch định thi hành, bất đắc dĩ nàng phải đón lấy chén rượu. Và nàng tặc lưỡi, nhắm mắt, đặt chén rượu lên môi, tợp một ngụm nhỏ .

Mã An khoái trá, ngửa cổ cười tít mắt :

— Hay lắm ! Phu nhân của ta ngoan quá ! Hôm nay ta mới thấy nàng chịu uống một chút rượu.. Ta lấy làm hả lòng hả dạ !

Chất men ngấm vào cơ thể nóng bừng bừng như lửa đốt tâm can : chưa quen với rượu. Ngọc Quyên cảm thấy say ngây ngất, say một cách đắng cay thấm thía. Và say, nàng bỗng trở nên can đảm them, liều lĩnh thêm, quyết hiệt them trong dự định. Hai gò má nàng càng ửng hồng mơn mởn, cặp mắt càng sáng long lanh.

Mã An nhận thấy người vợ chưa chung chăn gối với hắn, lúc này bỗng đẹp bội phần. Lão cũng say chếnh choáng. Giờ đây lão không say rượu nữa, mà lão say nhan sắc Ngọc Quyên.

Ấy thế mà tấm nhan sắc đẹp nào nùng kia vẫn chưa chinh thắc thuộc về hắn ! Thiếu chút nữa nhan sắc ấy đã như con chim xanh bay vụt qua cửa sổ đi mất, theo anh tình lang trai tráng táo bạo, trong lúc dức ông chồng bạc phước còn đương hả hốc mồm ra mà ngủ say mê mệt !

Nghĩ như vậy, lão Tàu phệ bụng lấy làm cay cú lắm ! Dù bận tính quen nể làn bà, sợ vợ, dù là một chúa Tàu ngốc tử, khi mê gái thì cái mặt lợn ỷ cứ thộn ra, nhưng lão họ Mã cũng vẫn biết ghen như thường. Lão ghen như tất cả những ông chồng có tư cách, vẫn nổi cơn ghen chân chính, khi thấy người vợ trẻ đẹp của mình đã muốn bỏ mình để đi theo một anh trai trẻ khác.. không phải là mình !

Lão ghen như tất cả những kẻ dân ông biết ghen, khi thấy người dân bà mà mình yêu thương chiều chuộng đã không hề đáp lại tình yêu của mình, mà lại còn đem trái tim đã g cho người khác ngay trước mặt mình !

Lão cũng ghen như tất cả thiên hạ vẫn ghen. Lão cũng ghen như thường tình nhân thế. Và lão cũng ghen như.. Phan Tuấn đã ghen ! Ít nhất,trên địa hạt « ghen thuần túy », thì lão tàu họ Mã cũng có đủ khả năng không kém gì tráng sĩ họ Phan !

Lão ngồi phưỡn bụng ra mà ngắm tấm nhan sắc đẹp nào lòng của vợ, để mà cảm thấy rằng lão đang cay lắm lắm. Lão cạn liền hai chén rượu một lúc, để suốt ực cả niềm cay cú vào cái bụng phệ, để rồi nghĩ đến anh chàng Phan Tuấn đẹp trai và có số đào hoa kia một cách rất đỗi hậm hực.

Lão lồng cornh hà hà nói cùng Ngọc Quyên :

— Phu nhân ơi ! Phu nhân ngoan quá ! Và đẹp quá ! Và dáng yêu quá ! Nhưng mà cái thằng Phan Tuấn kia cũng ghê gớm quá ! và cũng láo quá ! Ta sẽ phải.. chém đầu thằng này, không thể dung tha được !

Ngọc Quyên giật mình :

— Ô hay ! Sao lại.. chém đầu ? Sao lúc này., tướng công nói rằng sẽ tha chết cho.. người ấy ?

Mã An lắng khựng .

— Ở ! ờ !.. Phu nhân muốn ta tha chết cho thằng ấy à ? Thế thì,. phu nhân phải.., ờ ! ờ ! phu nhân phải...

Lão chưa biết tìm thứ ngôn ngữ nào cho thực bóng bẩy, tinh tứ, mà lại thơ lịch nữa, để mà diễn tả nốt cái ý « phu nhân phải » . Lão còn đang ấp úng, thì Duy Lượng vừa mở cửa Lưỡng bên tiến bước sang, hằng giọng cất tiếng .

— Thằng cha tặc ấy phải đem mà lăng trì, xử giảo mới được ! Đành thế chưa thấm vào đâu ! Nó vẫn tro tro cái, vừng thu đồng !

(CÒN NỮA)

Tùy bút

(Tiếp theo trang 3)

Sao chị không lấy anh Tâm mà lại lấy người này hả chị ?

— Nào chị có muốn thế đâu em !

Em thấy chị khẽ nói như câu nguyện :

— Thôi duyên đã lỡ rồi Tâm ơi ! Cho Ngà ở kiếp sau vậy nhé !

Rồi chị khóc rất nhiều chả thiết gì ăn uống cả. Trong lúc ấy mọi người đều tưởng chị vui lắm, chỉ vì khóc che thẹn đấy thôi. Nhưng nào ai biết được chị buồn tủi, chết cả một cõi lòng giữa tuổi hoa niên ấy. Rồi hôm chị về nhà chồng, em thấy chị lặng lẽ bước lên xe hoa qua hàng lệ mờ mờ vì lúc đó em đã khóc rất nhiều chị. x²z

Chị Ngà ơi ! mấy năm sau, em lại trở về Mậu Thanh thôn cũng vào một mùa nắng gắt. Nhưng em không còn được vui vẻ như xưa nữa, em vừa đi vừa khóc quanh co theo lối mòn lòng buồn rười rượi. Chị ơi ! Em nhận được tin chị mất vào một buổi chiều đi học về. Vội và em đáp xe trở về quê xưa để được nghiêng mình một lần cuối trước thi hài chị.

Sớm mấy ngày tang lễm, em bỏ cả ăn uống chỉ quanh quẩn bên chị. Trời ơi ! chị đã vội bỏ em giữa cuộc đời thênh thang các bạn này trở về với cõi hư vô. Em suốt ngày vừa khóc vừa gọi tên chị, đêm đêm nằm mê thấy chị lại về với em, chị ngồi đan và kể truyện cho em nghe; rồi em lại say sưa ngủ thiếp đi trong lòng chị. Em mất chị giữa tuổi đang cần những sự về về dịu dàng của chị ! Chị ơi ! Thấy mẹ bảo em biết chị mất sau mấy tháng ốm dong dả vì bệnh thần kinh. Khi ốm chị cần đạo thầy mẹ dùng cho em biết tin về sự em về thăm chị thì sẽ mất sự học của em. Chị ơi ! sao đến lúc gần chết rồi chị vẫn còn thương em và lo nghĩ về em nhiều quá thế. Những muốn em được vui trong tuổi thơ, nhưng chị có biết đâu rằng em mất chị thì tâm hồn em vừa đủ được có sao dịu nỗi nỗi lòng tê tái của em đâu Trời ơi ! Thôi thế là hết, em tìm đâu được một người chị hiền dịu như chị !

Có những lúc em lẫn thẫn ước mong rằng em sẽ có một kho vàng vô giá, và em sẽ đem nó để mua lấy cuộc sống của chị. Tức là chị sẽ lại về đây với em và rồi em sẽ được nhìn những cánh hoa thật đẹp để gài lên mớ tóc mây của chị. Nhưng đấy toàn là ảo mộng, và chị vẫn bỏ em đi mãi mãi không bao giờ về nữa.

Hôm đưa đám chị, trong đám người đi đưa tang em nhận thấy có cả anh Tâm, mặt thảm quầng mặt mũi bơ phờ đi sau dăm dòng chốc chốc anh lại đưa khăn lên thấm lệ, hai vai gầy rung lên trong ánh nắng. Tuy là giữa mùa nắng, nhưng anh vẫn mặc chiếc áo len chị tặng đạo nào.

Chị ơi ! mãi đến lúc này em mới hiểu vì sao mà năm xưa chị hay buồn và thường nhìn xa xôi. Nhưng muộn quá rồi ! chị có còn đâu ở đây để nghe những lời an ủi chân thành của đứa em yêu chị.

Định mệnh ! Định mệnh ác nghiệt đã bắt em phải khóc chị giữa lúc tóc còn xanh, bắt chị và anh Tâm phải xa cách. Giờ đây thì lại xa cách mãi mãi giữa đôi miền.

Em lại lên tỉnh học, nhưng tâm hồn em như vương theo hình bóng chị.

Chị ơi ! đêm đêm chị có nghe thấy tiếng em nào nè gọi tên chị không ? Trong những đêm trường như thế này chị g ! tiếng em như lạc vào cõi hư vô hoang lạnh của chị. Có những đêm em lại nằm mơ thấy chị hiện về lau nước mắt cho em, nhưng khi tỉnh dậy thì em tìm đâu ra hình bóng chị ! Đó chỉ là những giấc mơ đẹp đối với em chị ơ !

Lạy chị ! đêm nay linh hồn chị không thiêng xin hãy lại hiện về với em trong một giấc mơ đẹp chị nhé ! chị sẽ để cho em được làm nũng chị như dạo nào ấy nhé, dạo ấy là màu nắng chị nhỉ, và nay cũng là màu nắng đấy chị ạ ! Mùa mà chị em mình cách trở đôi miền Chị vẫn nghe em nói dấy chứ ! Lấy chi ! em chắc chị không bao giờ nỡ từ chối một ước nguyện nhỏ của đứa em bé bỏng ngày thơ của chị !

Nhớ về với em chị Ngà nhé mà để nguy trong mùa nắng này cơ chị ạ !

HUY GIANG

TRỊ NỌ HƠI

ĐỆ NHẤT

Chữa BÁO TỬ và sông

Phòng Tích Con Nhạn

Nhức Mỏi — Phong thấp

Sanh đẻ — Thiếu máu

Uống Bổ Huyết Khu Phong xoa Dầu chỗi Hoa-Mỹ.

Hay có tiếng. Bán khắp nơi

Y-SĨ BƯỚM VÀNG

19 Bis Ngô-tùng-Châu

(Phan-thanh-Giản cũ)Saigon

Nghệ Thuật

Đông Phương

Phỏ biến Thế giới

Do sự yêu cầu và hưởng ứng của các giới Việt kiều rải rác ở các nước trên thế giới, nên Đại Đức VƯƠNG QUỐC ĐẠT (Họa sỹ Ấn Nầu) rộ chức và chỉ đảm nhiệm Lớp Hội Họa Hàm Thụ các tiến bộ gồng bằng 4 thứ tiếng : Việt, Ấn, Pháp, Mỹ. Học phí mỗi tháng chỉ lấy khuyến khích 508 (năm chục đồng bạc V.N.) với mục đích nâng đỡ các bạn Việt kiều Hồ 68. Địa lộ Là Lợi. Phòng 14, lầu 3, Saigon. Khỏi phải kèm tem.

Thư gửi Văn phòng Tổng Thư ký Nguyễn văn Tri (Giáo sư Anh ngữ)

THUỐC CAM HÀNG BẠC HANOI

HIỆU « CON HƯƠU»

Mấn thuốc gia truyền tất thảo hay có rất trăng khắp nơi, chuyên trị các chứng bịnh của trẻ em, có công dụng tống các thứ sán lãi và chất độc ra ngoài, làm cho trẻ em mập mạp, vui vẻ, da thật hồng hào, ăn ngon ngủ khỏe, hết mồ hôi trộm, tiêu sạch cam sài.

Tổng cục 447B đường Hai Bà Trưng (Tân Định) Saigon.

Chi điếm Sc đường Phước Hải Nha Trang, 3 và 5 đại lộ Hùng Vương Đà Nẵng.

NƠI ĐÁNG TIN CẬY

Trên 30 năm chuyên chữa các bịnh :

CON NÍT : 36 chứng kinh sài, cảm sốt, cam, ban, trái, ho gà v.v.

PHỤ NỮ : Hậu sinh vô dưỡng, cấu tự, khí hư, kinh nguyệt bất đều đau gió con, as lệch.

NGƯỜI LỚN : Thương hàn, cảm mạo, các bịnh nguy nặng, Phong tê, thấp, bại xuội.

Y-SĨ NGUYỄN-VĂN-TRỊNH chủ nhà thuốc :

BÁC-TÊ-ĐƯỜNG 379 Võ-di-Nguy Phú Nhuận Saigon

Truyện ngắn

(Tiếp theo trang 3)

Một cô giáo ! dù là cô giáo Bình dân !

Mai hân hoan cất cao giọng đọc Một người đọc theo. Chiếc thước kẻ trong tay Mai đập đều đều trên bảng. Tiếng ê, a vang vang của đám trẻ nhỏ hay giọng ở,ỷ,khàn khàn của các cụ già hòa thành một bản nhạc vui tươi sống động

Giấc mộng ngày xa bỗng tan vỡ !

MAI HẰN
(ĐTHĐ)

Tìm việc

(Không tính tiền)

— *Một học sinh đứng đắn học lực đệ tam trường công Hà ngọc Cẩn*

Tìm nơi kèm trẻ em tư gia từ lớp đệ thất trở xuống. Lương đủ sống khoảng 5 0 đ. Xin gửi thư tới 676 c ! 390 Phan đình Phùng Sài-gòn.

Nhờ ông Hoàng hữu Sơn chuyển giùm đơn

— *Học sinh bạn Tú tài đã từng dạy các Tư thục Nhàn dạy tư thục hay tư gia (đệ ngũ trở xuống).*

— *Học sinh đệ tam trường công. có T.H.Đ.N.C. thạo đánh máy và việc sổ sách nhà trường. Nhận đánh máy thuê kèm trẻ em (đệ lục trở xuống) hay việc làm văn sức (điều kiện để dàng).*

— *Học sinh cổ bằng T.H. Đ.N.C. , cổ bằng đánh máy xin công tác ở các tạp chí hoặc kèm trẻ em tại tư gia.*

Địa chỉ chung của 3 người Hà minh Tâm số 56 đường J. Rousseau Chợ lớn.

— *Học sinh năm thứ nhất có cấp bằng đánh máy muốn tìm chỗ làm thư ký đánh máy hay việc gì làm ưu khi nâng*

Thư: Nguyễn thị Hoa số 118/36 đường Trương minh Giảng Phú nhuận.

— *Thanh niên đứng tuổi nhận kèm trẻ tiểu học tại tư gia. Viết: thư cho ông Minh 20 đường Dương công Trung (Thị nghè) Gia định*

Nguyên bản của THORNE SMITH

Bản dịch của Bà VŨ BẢ HÙNG tự THIỀU MAI

CHƯƠNG XIII

(Tiếp theo)

— Liên Na ơi ! Mi phải nên biết điều một chút thì mới phải chứ. Cha ta đã là nạn nhân của sự bùa trải độc ác của mi và không được sống qua một phút nào là yên ổn cả. Vậy mi định tắt cha ta cứ phải đau đớn như thế nay mãi ư?

Tối đây, Liên Na nhe hai hàm răng vàng khè ra mà cười với một vẻ rất thỏa mãn.

Lan Anh vẫn ôn tồn nói tiếp :

— Ngay nay, cha ta buộc lòng phải uống rượu say sưa. Hi tuy tiy tiy cũi tuy thác. Nếu không tiy rượu hi chỉ là hi rồ vì cái chứng bệnh dị kỳ là cứ phải tuyệt biết hết tư tưởng của tất cả mọi người. Vì ai mà cha ta ăn không ngon miệng, ngủ không yên giấc, tinh cảnh thật là khổ sở vô cùng ?

Liên Na vẻ vẫn, đuổi với một vẻ rất khoái trá, miệng nó hí lên như một người thỏi một hồi kèn thắng trận.

Lan Anh chuyển sang giọng buồn rầu ai oán :

— Mà cái thân thể hèn tại của mi cũng chẳng sung sướng hơn cha ta chút nào!linh hồn mi đã bị giam thảm ở trong thể xác con ngựa này rồi và ta dám chắc khó lòng mà thoát ly được nữa.. Theo ý ta thì ta không thích ở chốn này chút nào cả vì mùi chuồng ngựa hôi hám quá thể. Bây giờ, chỉ còn một cách này là may ra có thể cứu vớt linh hồn mi : cách ấy là mi giải phép bùa trải cho cha ta khỏi hết cái chứng bệnh ủ tai quái ác kia. Có như vậy thì mi mới có thể chuộc lỗi xưa và hi vọng cho linh hồn mi được cứu rỗi.

Như động mối thương tâm, Liên Na khẽ hất hàm và buồn rầu nhắm nghiền mắt lại.

Thấy vậy, Lan Anh lại nhỏi rõn :

— Mi không tin lời ta nói ư, hỡi Liên Na ?

Tức thì con vật mở cặp mắt đầy thất vọng và khẽ lắc đầu chẳng khác chi một người không tự tin mình nữa cũng chẳng tin được người khác.

Lan Anh lại cất giọng khẩn khoản :

—Chúng ta có thể đoán chắc rằng chúng ta rất đáng để mi tin cậy được... Và rồi đây, chúng ta sẽ có sức tìm đủ mọi cách khiến cuộc đời của mi đỡ khổ người hơn. Mi sẽ có thể sung sướng hơn hiện tại, Liên Na ạ.

Vẫn thái dương le lói chiếu vào chuồng ngựa, những giống ruồi muỗi dang cùng bọn gặm đua nhau nhảy múa trong ánh sáng ban mai.

Con đẻ và con lừa đang ung dung gặm cỏ ngoài cánh đồng xanh ngắt, gã tài xế Xuân Sinh lủi thủi quay về ngồi trên chiếc ghế trước của nhà chứa xe hơi.

Con Liên Na ngồ đầu trên chiếc giống của chuồng, vểnh hai tai lên chăm chú lắng nghe những tiếng động ngoài xa Thỉnh thoảng, nó lại nhếch đôi môi xám ngắt lên. Cặp mắt đưa đẩy, nó lần lượt chiếu cô bé lại đến nhìn Vũ Lý.

Đi đi lại lại trước cửa chuồng ngựa, Lan Anh luôn luôn giơ tay phác những cử chỉ thân mến với con vật.

Rồi cô bé lại nói :

— Nếu mi là người thì mọi có thể trở nên dễ dàng được vì ta rất vui lòng mua tặng mi một món quà như đôi bí tất lụa hoặc lọ nước hoa hay thứ mỹ phẩm nào khác. Nhưng, ta không tin rằng mi cần dùng những thứ xa xỉ phẩm ấy, phải không Liên Na ?

Mặt con Liên Na bỗng sa sầm hẳn lại rồi tỏ vẻ buồn rầu đau đớn, nó khẽ lắc đầu tỏ ý từ chối....Rồi, Lan Anh thấy hai hàng lệ từ từ chảy ra khỏi khóe mắt con vật khốn nạn.

Thấy vậy, cô bé lắc đầu lắm bẩm :

— Con hỡi hận quá, ba ạ.

Ngợ ngác không hiểu, Vũ Lý vội hỏi :

— Kìa, sao vậy hả cưng ? Sao con lại hối hận ?

— Vì con vừa làm cho nó buồn. Lẽ đi nhiên là nó không thể dùng đến bí tất với những ống chân xấu xí kia được.

Dứt lời, Lan Anh thở dài và móc ví lấy ra một thỏi sáp môi đưa lên tô cho đôi môi tươi thắm hẳn lên.

Vũ Lý ngạc nhiên ngẫn người nhìn con. Cả con Liên Na cũng vậy.

Chàng hỏi .

— Ô kìa, con dùng sáp môi đấy ư ?

Hơi đỏ mặt, cô bé mỉm cười đáp :

— Vâng ! Đỡ lén rồi, con cũng muốn tự cho phép trang điểm một chút, ba ạ... Trời, ba trông con Liên Na kìa !

Con Liên Na, với cặp mắt long lanh vì thèm muốn, đăm chiêu nhìn thỏi sáp trên tay cô bé, cái đầu luôn luôn lắc lư có vẻ vui thích lắm.

Lan Anh đoán :

— Chắc nó cũng thích trang điểm như con đấy, ba ạ.

— Cha mong rằng không phải thế đâu.

— Sao vậy hả ba ? Ngộ nó cũng muốn làm đẹp thì sao ?

(CÒN NỮA)

Hỏi Đáp Giúp

Cô Lê thị A. : *Thư các điều ở ngoài Bắc, trong này không có. Chỉ có cả rõ. Còn cả chép thì nay đã có nhiều. Hình như được gây giống Sách « Chăm sóc » Sẽ không thấy bán nữa.*

Ông Phạm Chờ (*Bưu Điện Saigon*) : *Cả lề đáng như vậy. Tác giả bài « Người anh hùng » đã phóng tác theo chuyện «L» plus grand homme du monde » của Maurice Pons đăng trong báo Constellation số 80 tháng 12-1954. Đó là một bài phóng tác, nhưng có lẽ thợ in bỏ sót hai chữ « phóng tác » vậy.*

Một độc giả (*Bà Nẵng*) : *Còn tùy nặng nhẹ, số tiền bị cơn lừa nhiều hay ít .. Nếu trường hợp bị cơn không có gì để bồi thường, thì đến tiền phạt tòa nhà nước cũng chịu mất, nữa là nguyên đơn, lấy đâu đâu ? Khó sai nghĩa là phải đi làm «có ơ». Cầm cố thì cứ nhàm lì trong khám rất cơm với cá mắm đem tới nơi. Biết có là bị đày đi ra ngoài nước. Như ở nước ta, trước đây thì phạm nhân bị đày ra Côn đảo Phú quốc. Hội bảo hiểm là một công ty hàn hữu ở Sài Gòn thôi. Chỉ đóng tiền tháng. rồi xảy tai nạn thì họ phải chịu giảm mình. Cứ "bảo tinh thần" cho Hội là tự khắc hết phải chịu hết phí tổn cho mình.*

Ô. Mạnh Tùng (*Chợ Lớn*) :

Ngày 15-7-1937 là 8 tháng 6 (thiếu) Đinh Sửu
Ngày 16 10-1940 là 16 tháng 9 (đủ) Canh Thìn.
Ngày 9-3-1943 là 4 tháng 2 (đủ) Qui Vị (Mùi)
Ngày tốt hay xấu ? Còn tùy. Không thể «đoán" đơn giản được.

Ông Nguyễn văn Diệu (*244/136 Khu Trần quốc Toản*) : *Chúng tôi chưa có bản kế quả xổ số Tombola Tỉnh hội Phật giáo Bình Thuận.Ngày 25-5-1936 là 12 tháng 3 Nhuận (đủ) Bính Tí.Tuổi ta : Con chuột. Tuổi Tây : con bò Taureau (Kim Ngưu)*

Bạn Coay May (*Saigon*) : *Chưa có chuyện Công ty Autobus bắt thường cho Bồ thành. Gì thiệt ra về buýt ngày nay đáng rồi còn gì ? Về chủ người giữ xe may đợp thau nhưng 2 đồng. xe gắn máy thau 3 đồng . Có lẽ, vì người gửi xe đa số "để dầu" cho xong chuyện. Vì thế mà người giữ xe công khai bắt tuân lệnh trên đây. Một vài người làm khó dễ, e "mang tiếng", thành ra cứ "nop" tăng 1 đồng hoài !*

Ô. Trần văn Thiện (*Saigon*) : *Đau mắt hội nặng đến đặt bằng ấy thứ thuốc. lại nọc bật. đặt hội bằng tia lửa mà cặn chưa khỏi. thì e rất có thể mất thành "quạm" đấy. Ông ở Saigon thì tới Bịnh viện Đô thành đường Le Lợi, hoặc tới Bịnh viện Bình Dân đường 20. Có thể nhờ Bác sĩ thử mau để coi có chích penicilline được chăng ?*

Ô. Trần văn Thiện (*36 A127 Ba Hạt Chợlon*) : *Trời ôi ! ông ở đô thành mà không biết chỗ mua xe velosolex ? Đây, xin «quảng cáo không công» cho nhà hàng Jean Comte. Nhà này ở đường Thống Nhất. (đình Bộc lớp trong lại) và sau nhà Thờ Đức Bà Saigon. Phải đặt tiền trước, gần 5 ngàn đấy. Rằng mạnh khỏe ? Cứ xâu lắm không ? Danh hiệu ? là khỏe lắm chưa hẳn đã là xấu. Muốn nhỏ cái «món" nay thì nhỏ đinh phải như Bác sĩ Nha khoa kỳ cựu đó... mất tay mới được.* THẦY HAI

Phụ nữ đọc sách

(Tiếp theo trang 3)

chuyện chàng bị cha con ông Huyện lập mưu lừa gạt cho Thanh biết để nàng khỏi thắc mắc, nghi ngờ mà lại chỉ nói có một câu úp mở : « Sau này em sẽ hiểu.. rồi vội và bỏ đi (trang 69).

Tâm lý của nhân vật đ ền hình bác sĩ Long đã được tác giả diễn tả hoàn toàn giống hệt tâm trạng của ông giáo sư trong truyện ngắn « Ch ếc áo cưới màu hồng » (chờ đợi ? ?, khi người ta đã từ chối đứt khoát) Đêm nay không sao ngủ được với tình cảm trên thực ế của những con người quá từng trải và thừa giả dặn trên cuộc sống như bác sĩ Long

Tuy nhiên cũng trong tâm trạng bác sĩ Long, trang 223 tác giả đã nêu cao được lòng nhân đạo bác ái của một vị lương y chân chính, biết trọng lương tâm chức nghiệp và thẳng dược lòng ích kỷ của mình.

Nhưng,tác giả đã tả Hồng Lan thế nầy Chán nản vì bị người ta nhục mạ. Hồng Lan đi lang thang t ngoại ô thành phố Tỉnh có nàng trông tỉ ấy l ngôi chùa sư nữ liền gõ cửa xin vào tu Chỉ "tình cờ" trông thấy ngôi chùa thôi mà Hồng Lan có ý định đi tu mới chịch đột ngột thế được ư ? Cứ sự nhiều quá ở đoạn này vì trên tư tưởng cũng như hành động, rất khó có trường hợp một cô gái đẹp con nhà giàu quá hạm mê vật chất như Hồng Lan mà lại chán nản cuộc đời một cách quá nhanh chóng như thế được (trang 158). cũng như con người đã sa ngã, trụy lạc như Hồ g Lan chỉ nghe có một bài diễn thuyết về đạo đức suông của bác sĩ Long thôi mà đã có thể thay đổi ngay được nếp sống, tâm hồn hay sao ? (trang 165). Cảm hóa một cô gái đẹp kiêu căng, với đời sống gần như bừa bãi của một gái chơi thực thụ dầu có phải đề dàng như bác sĩ Long chỉ thuyết suông có một lần thôi mà đã giác ngộ được Hồng Lan ?

Trường hợp này thật là khó tin, mong rằng tác giả sẽ chú ý hơn về những sơ hở nói trên, để cho tâm lý của những nhân vật chính diễn hình trong cuốn truyện được sát với thực tế và hợp lẽ hơn.

Nói tóm lại, ngoài những khuyết điểm nhỏ nhặt tác giả đã xếp đặt hợi thiếu tự nhiên như trên và những biến diễn hơi na ná giống cuốn Chiếc áo cưới màu hồng Ông Nguyễn Vỹ cũng đã gặt được một phần kết quả trong cuốn Giấy bí rợ với Jồi viết gọn, giản dị và sống sửa lồng trong cốt truyện tình cảm thanh tao. để lôi cuốn người xem Ước mong rằng với những cuốn truyện sau nầy ông Nguyễn Vỹ sẽ cho chúng ta thấy nhiều cá tính lạ sống thực và sống động nhiều hơn nữa.

Cảnh nhận Phụ nữ

(Tiếp theo trang 3)

— Bạn Linh Tuyền . Có dịp sẽ đăng . Người cũ hương xưa . Truyện không có gì mới lắm đâu

— Em Bạch Diệp . Chỉ đi bán những "tiếng rơi" có vẻ cay chua quá. Cho bài khác.

— Em Phạm xuân Hy . Em cứ tập viết rồi gửi tới chị sẽ góp ý kiến với. Đừng ngại viết lúc đầu.

— Em Phù lang Thương : Thơ lục vận nhiều. Đường nẫn và tiếc cực thể. Cũ ai viết mà hay ngay được đâu cứng như người mới học thì giỏi ngay làm sao được. CMN và HVC học ở TV đấy.

— Bạn Võ Luyện : Chữ bạn viết thể thì thợ nhà in làm sao mà sắp chữ được. Xin viết lớn và rộng hơn Cám ơn.

— Các em Hoàng Nguyệt Lam Thôn, Thương Ý Nữ : Không đăng được

— Bạn Lam Điền : Không thể đăng « Chôm rô " vì hơi lăng mạn.

— Cô Thùy Trang : Ý kiến ấy hơi hẹp hòi. Tiếc rằng mấy hôm nay đi nói lại nhiều ở trên các báo rồi nên không để cập lại được.

Hội Họa Hàm Thụ

Dự về chuyện nghiệp hăng cá h gửi thư đến nhờ. Muốn hoàn toàn học phí vinh viễn cho nam nữ học sinh nghèo. Triệt để nâng đỡ, giảm bớt 75% học phí. thi nhân viên Đàn chính, Quân nhân và sinh viên Đại học.

Tổ chức đầu tiên tiêu lãnh thổ V N C H do sự chỉ dẫn của Họa sĩ VƯƠNG QUỐC ĐẠT (Cộ nhân Luật khoa, Hiện trưởng trường Trung học Đông Phương). Giới thư bảo 2d tem trả lời, tại 88 đại lộ Lê Lợi Bonard cũ Saigon. Trình độ nào cũng học được. Mẫn khóa thì không dậu bảo đảm thì đền thêm 3 tháng nữa không lấy học phí Học rất ngắn, và quy cũ, không kéo dài thời gian như các trường Hội Họa Hàm thụ Quốc tế.

Đã có bao không các hiệu cách cuốn MỘT HIỆU VŨ TRỤ VÀ NHÂN SINH (Phân tích Triết Học Đông, Tây) của Họa sỹ Vương quốc Đạt.

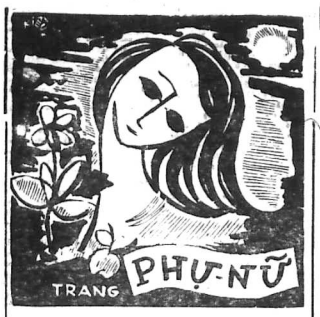

Phụ trách biên tập: cô Thùy-Hương

PHỤ NỮ ĐỌC SÁCH

« GIÂY BÍ RỢ »

một chuyện tình lý kỳ, hấp dẫn nhưng có nhiều đoạn xếp đặt thiếu thực tế

Bài của cô Linh - Lan

Trong tháng qua, ông Nguyễn Vỹ đã cho xuất bản thêm 1 cuốn tiểu thuyết thứ hai sau cuốn « Chiếc áo cưới màu hồng ». Đó là cuốn «Giây bí rợ ». Sơ lược cốt chuyện như sau :

« Thanh là 1 cô gái nhà nghèo, vì hoàn cảnh nên phải bỏ dở học về quê nhà giúp đỡ cha cậy cuốc làm đồng. Hai Ngọc, con Cai Tổng cậy nhà giàu đem tiền bạc đến dụ Thanh lấy làm. Thanh cự tuyệt vì cô đã yêu Đồng, một thanh niên nghèo, có học, người làng. Đôi lứa bắt đầu tình đến chuyện hôn nhân thì biến cố liên tiếp xảy ra : Ông Huyện Cảnh cô có con gái đi thoả tên là Hằng Lan. Học ở tỉnh, đưa đòi chúng bạn hư hỏng, Hằng Lan mang thai trở về làng mong dấu kín được chuyện ô nhục lúc sinh nở. Ông Huyện Cảnh bày mưu kế thần diệu cho gọi Đồng đến dậy học Hồng Lan rồi phục rượu cho say, đem đem Đồng đặt vào giường Hồng Lan. Thế là sáng hôm sau, hai bố con ma quái nọ đổ diệt cho Đồng là chú chiếc thai của Hồng Lan. Vì cảm tức cho kẻ nên bóc lột của bọn cường hào, lại thêm cảnh oan trái trên, Đồng bỏ nhà ra đi theo chính nghĩa. Hồng Lan đề rồi mang thai nhì với ra ngoài đồng. Tình cờ Thanh bắt gặp đem đứa nhỏ về nuôi. Trong lúc đó thì đã trả thù việc Thanh cự tuyệt hôn nhân, bố con tên Cai Tổng giết bỏ Thanh và đem chôn xuống khu đất trước nhà, chỗ mà sau này Thanh trồng cây bí rợ. Đồng vẫn biệt tăm. Thanh đau ốm và gặp bác sĩ Long gương mẫu. Bác sĩ Long muốn lấy Thanh nhưng Thanh vẫn chờ đợi Đồng. Cuối cùng, Đồng Thanh lấy được nhau trong lúc bác sĩ Long ngậm ngùi ra đi và Hồng Lan cải tình trở nên một kẻ lương thiện ».

Mặc dù có những điểm rất đẹp như : Thanh chợt nhớ lúc chiều cậu Hai, con ông Cai Tổng, đem đến cho cô bao nhiêu là vàng ngọc châu báu mà cô không nhận. Đồng chỉ đem đến cho cô hai quả lệ, lòng cô bỗng dưng say sưa đón lấy.. (trang 21).

Tuy vậy ở « Giây bí rợ » cũng có nhiều khuyết điểm mà tác giả đã vô tình để sơ sót như : Tả con gái ông Huyện Cảnh, Hồng Lan 20 tuổi nhưng đến trang 48, tác giả lại cho cô tụt xuống có 18 tuổi. Đó là một sự vô ý đáng tiếc. Đoạn Hai Ngọc con ông Cai tổng đến nhà Thanh dụ dỗ nàng lấy hắn, tác giả đã viết quá sự thực. Dù Ngọc có trở trên, vô giáo dục đến đâu chăng nữa, cậu ta cũng không thể nào nói với Thanh, trước mặt ông Bẩy, cha cô, những câu quá nịnh bợ và tự hạ mình như thế được (trang 13). Lại còn một ông Cai Tổng quyền hành, quen hống hách ra oai với dân nghèo, lẽ nhất Ngọc cũng có tự ái với người tá điền lắm ruộng cho cha hắn nữa chứ.

Mưu kế của ông Huyện Cảnh bày ra để gạt Đồng quả đã giống hệt trường hợp của Thúy Liễu và Điệp trong cuốn tiểu thuyết Lan và Điệp của Nguyễn công Hoan ngày xưa, chỉ có khác một cái là Hồng Lan đạp đất, trăng trợn hơn (trang 57). Tiếp theo tác giả đã sắp đặt cho sự ra đi của Đồng thiếu phần tự nhiên rất nhiều. Là người ngay thẳng không làm điều gì ám muội tại sao Đồng lại không kể rõ đầu đuôi câu

(Xem tiếp trang 2)

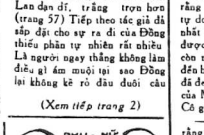

— *Em Hương Ngọc Lan* : Truyện vắn viết được nhưng hành động của người mẹ đó tiêu cực quá. Sự hy sinh đó hơi phí. Chờ bài khác của em.

— Ông Nguyễn bá Luyện : Đăng ngay bài mới nhất. Xin thành thực cảm tạ. Mấy bài gia cũng sẽ đăng sau.

— Nga (Chợ-lớn) : Chị không hiểu em nói gì trong thư đó. Bận quá nên không chiều ý em được. Viết cho chị biết rõ ngay đi.

— Cô Bích Nguyên : Xin xem «Câu truyện hàng tuần » của cô Kiều Diễm Hồng ở Văn Nghệ Tiền Phong số 72. Cảm ơn lời khen tặng.

— Em Nam Thọ : Bỏa phận của chị là thế mà. Bước đầu ai cũng phải nếm mùi thất bại. Nếu không kiên nhẫn sẽ thất bại mãi mãi. Tùy biết không tập trung được ý chính nên dài và loãng. Ký sau nhớ viết ngắn hơn và tránh khuyết điểm trên.

— Em Hạnh Nương Vân : Không đăng. Đừng làm thơ yếu đuối như thế nữa nhé! Dù là sự thực 100 °/. như em nói.

(Xem tiếp trang 2)

Truyện ngắn

của Mai-Hân

Giấc mộng ngày xanh

Mai ngồi im lặng. Mai ngồi như thế đã khá lâu. Bữa nay khách hàng thưa thớt. Mai uể oải cầm chiếc chổi lông gà quét bụi trên mặt tủ kính. Thong thả Mai dựng lại ngay ngắn những chồng sách. Ở quầy, bà chủ cũng đang lôi hồ tính sổ.

Nắng đã ngả về chiều dần nhạt. Tiếng đoàn nữ sinh đi học đã vè, nhí nhảnh vui đùa. Tiếng guốc vang trên hè cùng tiếng cười trong trẻo. Mai nhìn theo các cô em nhỏ : với những chiếc nón bài thơ nghiêng nghiêng, những tà áo màu phất phơ trong nắng nhạt, vui vẻ chuyện trò. Tất cả đó là những hình ảnh của Mai ngày xưa. Điều đó khiến Mai nhớ đến đời học sinh tươi đẹp. Cả một quá khứ hiện ra trước mắt Mai.

o°o

Ngày ấy, ngày mà đất nước chưa chia cắt, Mai đã, sống những ngày vui tươi.

Ngày ấy, Mai là một cô nữ sinh 15, 16 tuổi. Với tuổi ngây thơ đó Mai nhìn đời bằng đôi mắt xanh như nước hồ Gươm. Mai còn nhỏ. Mai nhỏ lắm. Ngày ấy, Mai sung sướng sống bên cha mẹ ở một căn nhà xinh xinh gần ngoại ô. Ngày ngày Mai cắp sách ra trường. Với chiếc nón bài thơ nghiêng nghiêng, tà áo trắng nhẹ nhàng bay trong nắng Mai và các bạn vui vẻ đến trường. Dạo ấy, Mai học lớp đệ Ngũ, một năm đệ chịu nhất của đời học sinh. Không như những bạn khác mơ mộng vấn vơ, ngày ấy, Mai chỉ mong muốn một điều : sau này trở thành một cô giáo ! Với mục đích đó, Mai cố gắng học hành Mai còn nhớ, trong một bài luận đầu đề là : " Sau này, khi ra đời em thích nhất nghề gì ? Tại sao ?" Mai đã được nhất lớp. Phải Mai thích nghề gõ đầu trẻ lắm. Còn ai chối cãi được rằng nghề dạy học là một nghề tự tạo, cao quí nhất, đáng lính nhất ? Ngày nay không còn giữ được bài luận đó, nhưng Mai còn nhớ như in trong óc, nhớ đến bây giờ. Bài làm đó, Mai đã đem hết cả tâm hồn, tư tưởng của Mai, diễn tả lên trên giấy. Cô giáo đã khen Mai và nói :

— Văn là người, cô mong rằng sau này em sẽ thành công theo ý muốn.

Những giấc mộng đó của Mai đã tan vỡ ! Vào một ngày đau thương của lịch sử : ngày đất nước chia đôi bởi lũ độc tài khát máu Tam vô, Mai ngậm ngùi rời bỏ nơi " ngàn năm vẫn vật " để đi về miền Nam với lòng hăng hái như muốn nghìn dặm non sông.

Mai đau đớn nghĩ đến cha mẹ. Càng nghĩ Mai càng căm tức Một tên cán bộ Việt Minh, dựa châu họ của cha Mai, đã tuyên truyền thế nào mà ba mẹ Mai đã về nơi quê cha đất tổ, mặc dù Mai đã đổ mắt bao dòng lệ để khuyên can và để rồi khi về đến quê hương bị kết tội là địa chủ và bị " đấu " chết chỉ vì có hơn mười mẫu ruộng cho cấy thuê !

Đang suy nghĩ, Mai giật mình :

— Cô bán cho tôi mấy quyển vở.

Mai quay nhìn, bác Sáu, người hàng xóm của Mai :

— À bác Sáu ! Bác mua vở hả ? Hạng 10 trang hay hạng 50 trang ?

— Thứ 50 trang .. rẻ cô à.

— Sao bác không mua thứ 100 trang viết được lâu dở phải mua loại ?

Bác Sáu thở dài :

— Cô tính nhà có tí ít người đâu ? Những năm sáu đứa cơ mà., tốn kém lắm cô ạ. Ấy tôi cũng cố gắng cho chúng nó theo đuổi đấy chứ. Nghề thì nghèo, may mà học không mất tiền chứ chữ.. Ấy thế mà chi tiêu sách vở thôi cũng chết rồi cô ạ.

Mắt Mai bỗng sáng lên :

— Lớp Bình đìa ở đâu bác ? Dạy buổi tối phải không?

— Ở .. ở trường học ấy. Bác Sáu ngạc nhiên đáp. Mai phì cười :

— Ở trường Tiểu học công chứ gì ?

— Phải Bác Sáu đáp, bác nhìn Mai dò hỏi :

— Cô định đi học ? Còn chỗ đấy cô à. Mấy bữa nay nghỉ hoài vì mấy anh chị giáo ốm hết trơn...

— Hôm nay có dạy không?

— Có chứ ! Vì thế tôi mới phải đi mua sách vở cho chúng nó đấy chứ !

— Bác có đi học không ?

Bác cười hành diện :

— Hì hì ! có chứ !

Đèn bật sáng, giọng bà chủ oang oang :

— Ai mua gì đấy ? Không bán à cô Mai ?

Mai giật mình lấy vở và nhận tiền đưa vào quầy.

o°o

Tối đó Mai về sớm. Trên đường về, Mai suy nghĩ miên man. Một ý nghĩ mới lớn vớn trong óc Mai : Mai có thể trở thành một cô giáo Bình dân ! Cô giáo ! Tiếng đó nó đã nói lên những gì tươi đẹp của thời học sinh của Mai.

Mai tạt vào trường Bình dân. Khi bạo hàng hỏi, Mai tình nguyện xin được một chân dạy không lấy tiền.

Ngay tối đó Mai được nhận nhiệm vụ.

Trong căn phòng sáng sủa, ấm cúng, đứng trước những mái đầu xanh chen lẫn những mái tóc bạc đang hướng về Mai, Mai không khỏi bỡ ngỡ và cảm động.

Bác Sáu đi muộn, có lẽ bác đã bán hết thúng bắp. thấy Mai, bác trợn tròn mắt nhìn, bác khẽ gọi :

— Ủa cô Mai ! Cô dạy ?

Mai nhìn bác mỉm cười, thân mật. Đoạn Mai lại tiếp tục Mai vui vẻ đi lại trong lớp. Lúc nắn tay cho em nhỏ lúc giúp cụ già đánh vần.

Lòng Mai rào rạt một niềm vui khó tả đứng trước những con người ham học. Lòng Mai lại rộn lên ý nghĩ : lý tưởng của Mai đã hoàn thành.

(Xem tiếp trang 2)

HAI MÙA NẮNG

Chị ơi ! Hôm ấy, mùa nắng gắt, em trở về Một Thanh thôn sau bao ngày xa cách

Đó bao mùa lá rụng em mới được vui sướng trở về thôn xưa để nhặt những cánh hoa đưa chị rải lên mái tóc. Em say sưa ngắm mấy khóm trúc vàng nghiêng nghiêng trước gió bên mấy ngọn cau già quyện lấy hương lan. Em đi quanh theo vài lối mòn quen thuộc thì đã thấy thấp thoáng bóng chị đứng dưới giàn lý vàng ánh sắc hoa. Chị chạy vội đến ôm chặt em vào lòng, hôn nhẹ lên mái tóc Em ngờ ngàng nhìn chị, thấy chị chẳng còn nhí nhảnh vui tươi như hồ bé nữa mà dạo này trông chị buồn quá. Đôi mắt đen lấy của chị luôn luôn nhìn xa xôi, cặp môi tươi rất ít khi cười. Chị ơi ! chị iha lắc cho em nhé, vì dạo ấy nào em đã biết chị buồn vì chị buồn thôi ! Dạo ấy sao em ngây thơ quá chị nhỉ, hình như em mới mười ba còn chị thì mười tám phải không chị nhỉ ? Nhưng đù chị buồn thế nào đi nữa chị vẫn thương em lắm. Chị ơi ! chị lúc nào cũng là người chị hiền dịu nhất của em, chị sẵn sóc về em nhiều quá. Em còn nhớ, một hôm vì chơi cả ngày ở ngoài đồng rồi tối về em bị ốm liền miền trong mấy ngày liền. Chị đã buồn lại buồn thêm, chị bỏ cả ăn uống suốt ngày ngồi bên giường bệnh. Có những đêm, em tỉnh giấc vẫn thấy chị lặng lẽ ngồi bên giường để quạt cho em ngủ, vì chỉ sợ đang là mùa nắng gắt chị nhỉ !

Đến khi em khỏi hẳn bệnh, đêm đêm chị vẫn còn ngồi bên ngọn đèn để đan một chiếc áo lạnh, thấy thế em vẫn thường hỏi chị :

— Chị Ngà đan áo cho ai thế chị ?

Sao chị lại đi làm rất vào mùa nóng nảy hỡ chị ?

Những lúc ấy chị chỉ mỉm cười không nói, khẽ vuốt tóc em rồi nhìn ra xa xôi.

Thấm thoát mấy tháng nghỉ hè của em đã gần hết rồi, mùa nắng đã dịu đi theo những cánh hoa lý tàn và đã.

(Xem tiếp trang 2)

của HUY - GIANG

Chị ơi ! chị còn nhớ chuyện nắng không chị ? Trước hôm em lên đường để ra tỉnh học, em thơ thẩn nhặt những cánh hoa lý ông ánh cuối mùa thì em gặp chị lặng lẽ bên mấy cánh hoa vừa hé nụ.

Chị vẫy em lại gần khẽ nói ;

—Chị sắp phải đi lấy chồng rồi em chị có buồn không ?

Thấy em ngơ ngác không hiểu chị khẽ nhắc lại :

— Chị sắp đi lấy chồng rồi em !

Em cả lên khóc hỏi chị :

— Sao chị lại nói thế chị ơi !

Em không cho chị đi đâu ! Chị bỏ em sao chị !

— Ơ hay con giai gì mà lại mau nước mắt thế kia ấy. Ủ thôi, chị sẽ ở nhà với em mãi nhé Nhưng em phải ngoan cơ đấy. Nói xong chị cố gượng cười để dỗ em, nhưng chị cũng không ngăn nổi hai giòng lệ trào ra bên khoé mắt u buồn. Chị nắc khẽ để khỏi cả lên khóc, mải vương buồn nhìn ra ngoài hoa tàn úa dưới gốc sân.

Bỗng chị nắm chặt tay em nói nhanh qua hơi thở :

— Em cần chiếc áo len này lại đăng anh Tâm bộ chị nhé. Em bảo chị Nga tặng anh, em cứ nói như vậy thôi anh Tâm sẽ hiểu em ạ. Em vui lòng nhé, chỉ có em mới giúp chị được thôi. Em gái dầu đơn gói áo cho thằng ra lối ngõ quanh co. Một lát sau, em mang về cho chị một cánh thư xanh đẹp lắm chị nhỉ.

Thế rồi sáng hôm sau chị dậy sớm sắm sửa đưa em lên tỉnh. Lúc đi, thấy ấu yếm đưa cho em một quyển vở mới, khi mẹ sụt sùi khóc tay gầy trong run run bỏ vào túi em mấy chục bạc và một gói kẹo bột. Em theo chị ra bến xe, vừa đi vừa ngoái nhìn lại mái nhà thân yêu.

Cách đó mấy tháng sau chị bước lên xe hoa về nhà chồng với một mối buồn mênh mang. Trước hôm đó em ngây thơ có hỏi chị :

(Xem tiếp trang 2)

Nếp sống đơn sơ

Buổi ấy dưỡng thôn hồng rắc phấn,
Mẹ già thơ thẩn bảo em rằng :
« Trong con sớp sửa sang ngang,
Xa con mẹ những muốn vấn nhớ thương »
Từ bé mẹ đẻ thương anh đấy,
Thương yêu anh biết mấy cho vừa.
Bây giờ ôn lại chuyện xưa,
Chúng mình đó ấy ngày thơ thế nào.
Cha mẹ anh mang trầu đến hỏi,
Em không kháng từ chối rằng không...
Rằng không em chả lấy chồng.
Để cho anh phải chờ trông em hoài.

Thế rồi có một ngày pháo nổ,
Tơ hồng xe đôi lứa nên duyên.
Sang sông em lấy con thuyền,
Sang sông em hẹn lời nguyền sắt son.
Tình đôi ta keo sơn gắn bó,
Sống đơn sơ nào có gì đâu ?
Em vui với một vườn rau.
Với ao bèo tấm, với màu lúa xanh,
Với những lúc đêm thanh trăng sáng
Đôi chúng mình thức trắng đêm thâu.
Bốn tay đưa dẫy chiếc sào
Vui vui mục ánh trăng mau đổ đi.
Anh thu dọn mọi bề ngăn nắp,
Hàng rào tre thẳng tắp dọc, ngang ;
Quanh năm bận bịu mùa màng,
Chăm lo cho hạt lúa vàng thêm duyên.
Tuy bận rộn mà quên vất vả,
Có đôi khi thong thả nghỉ ngơi
Nhìn em anh mỉm miệng cười,
Anh khen, anh nịnh em người vợ ngoan.
Em thỏ thẻ rằng van anh dấy
Không thích đùa thế vậy nữa đâu.
Vợ chồng âu yếm nhìn nhau
Như cùng hiểu trọn nghĩa câu tâm tình.
Rồi mai mốt chúng mình vẫn thế,
Mặc cuộc đời dâu bể đa đoan,
Mặc ai gió rú, mây ngàn,
Vợ chồng mình vẫn muôn vàn yêu thương.

NGUYỄN-BÁ-LUYỆN

L.T.S. — Tất cả tình danh các nhân vật trong những truyện dưới đây đều là hoàn toàn hư đặt.

Nếu chẳng may có trùng với tình danh của bất cứ một người nào thì đó chỉ là một sự ngẫu nhiên hoàn toàn ngoài ý muốn của tòa báo cũng như của tác giả.

Mong quý độc giả thân mến hiểu cho. N.L.

Nói đùa

Phóng tác của VŨ ĐỨC PHAN

Tỉnh cờ trên một chuyến xe ô tô buýt, Thụy đã làm quen được với Huyền, một thiếu nữ yêu kiều vui tính và nhí nhảnh. Chàng còn nhớ hôm đó vì xe đông người quá nên có nhiều người phải chen chúc nhau đứng, có người không có cả chỗ để nắm lấy cho khỏi ngã khi xe chạy nhanh. Trong số những người đó có Huyền. Vì lẽ trước nên Thụy may mắn hơn nhiều người là chàng kiếm được một chỗ để ngồi. Chàng đang ngồi trầm ngâm với điều thuốc lá trên môi thì thoáng nhìn thấy một tà áo màu xanh lướt nhẹ bên trái chàng. Chẳng cần để ý gì cho lắm Thụy cũng nhận được một bờ mặt khá đi với mái tóc cắt rất "mốt" của thiếu nữ đó. Thụy cố ý đứng lên để chừa một chỗ trống và lễ phép tới bên thiếu nữ nói :

— Mời cô lại ghế kia, ngồi vì với cô một người xuống xong

Thiếu nữ quay lại nhìn Thụy như cảm ơn nhưng lại hơi mỉm cười tinh nghịch :

— Thưa, ông nhưng người vừa ngồi chỗ đó lại là ông chứ không phải người vừa xuống

Thụy đỏ mặt vì sự quá tinh ý và bao dạn của người con gái này. Chàng nhẹ nói :

— Vâng. Thế cô bằng lòng ngồi xuống ghế chứ ?

Thiếu nữ lại cười một cách duyên dáng, nụ cười khiến Thụy như ngây ngất rồi nhập một chiếc rượu mạnh Nàng đáp :

— Cảm ơn ông tôi đứng cũng được chẳng sao. Vả lại ông là người lên trước thì cứ nhiên ông phải được ngồi rồi.

Thụy đành quay lại ngồi xuống ghế. Được một lúc chàng lại tới chỗ cô, nghiêng đi khiến cho hành khách trong xe ngả dồi vào nhau Huyền cũng bị nghiêng theo đà chiếc xe Nàng ngã ngay xuống trúng vào chỗ Thụy đang ngồi khiến chàng vội vàng giơ tay ra đỡ. Huyền đỏ mặt ấp úng mấy lời xin lỗi nhưng Thụy gạt đi :

— Cô gì dâu cô, đi xe ô tô buýt như thế này là thường. Bây giờ thì xin cô ngồi xuống đi không cô lại ngã nữa đấy. Nó xong Thụy cứng ngay dậy để Huyền ngồi xuống.

Thế là hai người bắt đầu quen nhau. Sau nhiều lần trò chuyện, Thụy được biết Huyền là con một công chức già từng sự tại Nha Trang Năng về Saigon chơi trong ít lâu. Qua mấy tháng mối tình ban giữa Huyền và Thụy càng thêm thắm thiết và cũng như bao đôi bạn một trai và một gái khác tình bạn nhỏ đã tiến dần đến chỗ tình yêu. Tuy chưa ngỏ với nhau một lời nào để biểu lộ tấm lòng luyến ái nhưng hai người đã ngầm hiểu nhau qua những khóe mắt, nụ cười và những lời xa xôi kín đáo...

x°x

— Anh Thụy này, em sắp phải về Nha Trang rồi.

Thụy quay lại phía Huyền ngạc nhiên hỏi :

— Bao giờ cô về ?

— Độ tuần sau anh ạ.

— Buồn quá nhỉ !

— Vâng, buồn quá.

Hai người lại im lặng đi bên nhau Đang đi bỗng Huyền ngừng lại. Nàng đưa mắt liếc nhìn Thụy như chờ đợi một câu nói thổ lộ tâm tình của người bạn trai. Thụy ngây ngất nhìn đôi mắt to đen của người thiếu nữ Nhưng bỗng Thụy nảy ra một ý định trêu Huyền và nhân thể đó xét một lần cuối cùng xem có đúng Huyền yêu chàng không ? Tính Thụy vẫn cẩn thận một cách quá đáng như vậy. Và lại theo ý chàng thì Huyền là một cô gái mới như thế thì biết đâu những chỉ chỉ của nàng đối với mình chỉ là những cách đối đãi tự nhiên của một người bạn đối với một người bạn khác. Bởi vậy Thụy mới phải đi xét cho kỹ. Chàng cố lấy vẻ mặt thản nhiên nói với Huyền :

— Cô lẻ tối cũng sắp đi Đà-lạt rồi cô ạ. Xuống dây chơi lâu quá sợ nhà tôi lại mong

Nói xong Thụy nhìn Huyền đò xét. Quả nhiên nàng sa sầm ngay nét mặt lại. Thụy nhìn nàng cố dấu một nụ cười đắc thắng Nhưng bỗng Huyền đổi ngay nét mặt. Nàng lại thản nhiên như không có gì xảy ra cả Tự ái của một người con gái trẻ đẹp không cho phép nàng tỏ sự đau khổ của mình trước mặt người mà nàng đã đem lòng quí mến. Huyền không muốn cho Thụy biết sự thất vọng của mình khi thấy chàng nói rằng chàng đã có vợ Nhưng dù sao Thụy cũng đã nhận thấy. Chàng chỉ cười thầm về sự quá đề tin của Huyền mà thôi. Thụy định bụng sẽ nói sự thật về chàng vào hôm tiễn chân Huyền về Nha-trang để cho nàng ngạc nhiên.

Thụy đi tính nhẩm Cái hôm tiễn chân Huyền đã không thấy ra vì ngay ngày hôm sau Huyền đã lên xe hỏa trở về gia đình nàng mà không cho Thụy biết qua một tý gì cả. Thụy rất bỡ bàng về hành động của mình. Thế là hết ! Vì sự dấu cợt đại dột mà Huyền đã ra chẳng có lẽ xé xa chàng mãi mãi. Thụy đưa đơn điện cuống khi nghĩ tới Huyền. Mà rồi dây chàng sẽ không để gì được gặp để nói rõ sự thật về chàng chưa được biết địa chỉ của nàng.

Hai năm sau, o°o

Một buổi sáng đẹp giời, Thụy lững thững bước trên bờ phố. Chàng chưa quên được mối tình đau giữa chàng và Huyền. Thụy cảm thấy có độc giữa lớp người ấu ấu này. Bỗng một thiếu nữ đi phía trước làm chàng chú ý Đúng rồi, đúng là Huyền rồi. Thụy vội chạy tới vừa lúc thiếu nữ quay lại :

— Kìa anh, à ông Thụy.

— Huyền ! Trời ơi !

Huyền lạnh lùng nhìn Thụy :

— Ông đi đạo mát. Bà nhà đâu mà không đi chơi. Ông được mấy cháu rồi ?

— Kìa Huyền sao lại thế.

— Xin ông gọi tôi là Hằng vì chồng tôi là giáo sư Hùng Xin gọi ông biệu với ông

— Nghĩa là...

— Vâng, tôi đã nhận lời lấy Hùng hai tháng sau khi từ biệt ông về Nha-trang.

Huyền nhắc lại câu hỏi lúc nãy :

— Bây giờ ông có mấy cháu rồi.

Thụy nghẹn ngào trả lời như lời hấp hối của một người sắp chết :

— Tôi chưa có đứa con nào cả vì tôi chưa lập gia đình và có lẽ còn lâu tôi mới có thể cưới vợ được vì hiện giờ tôi đang bị đau khổ vì mối tình đầu.

XIV.— Xứ Lào thần tiên dưới con mắt của một dân bờ lờ

(Tiếp theo)

Tôi đã từng sống hàng tháng giời với những người dân Mẹo chất phác thật thà, và cũng hồn nhiên nữa, ở trên những ngọn núi cao chót vót, giữa những rẫy thuốc phiện bạt ngàn, vào những mùa hoa nở, mầu tím nhạt của hoa đã lẫn vào với sắc đa trời.

Xứ Ai Lao cũng có một tổ ti dân tộc thiểu số gồm những người Yao, Kha. Phù Thèmh, Mẹo v. v.. Người Mẹo phần lớn đều giàu có vì nghề trồng thuốc phiện. Nhà nghèo nhất trong nhà cũng có dăm bảy sọt thuốc, mỗi sọt cao bằng đầu người, và đựng hằng chục ký. Từ già lão rồng long, đến nhi đồng bế con, ai nấy đều «phum» được cả, và phum một cách rất kỹ lưỡng. Mỗi người có một bàn tính riêng. Vào trong nhà họ, khách lạ nếu là người đạo đức chân thành, là những người chứa đựng trong đầu óc đầy rẫy những tư tưởng xã hội tà hề rất sẽ phải lộn ruột lên, khi thấy kẻ nằm người ngồi, ngẩn ngang khắp mọi sế, mà số nào cũng có một cái bàn tính với một ngọn đèn dầu lạc tỏa ánh sáng lờ mờ trông ấm cúng như ổ nhện cô Nát Bàn của nhà Phật.

Người Mẹo, ngoài sự dùng thuốc phiện để «phum», họ cũng còn dùng nó để chữa bệnh. Rức đầu đau bụng, sốt rét, nhức răng, kiết lỵ, mọi bệnh đều tiêu tán rất mau sau khi con bệnh đã chiêm một viên thuốc phiện với một ngụm nước lã. Hoặc giả nếu họ có vì «dùng quá sức lao động» mà đến nỗi mắc phải những thứ bệnh đi tinh, mộng tinh, hoạt tinh, thì họ cũng không bỏ giờ đỡ đại để đẻp xe đò đi Sài-Gòn hay Hà Nội tìm đến những nhà đại lý của hãng thuốc Vi vân Vân để mua thuốc Tam tinh bổ thận hoàn.

Trong ngôn ngữ của người Mẹo không có những danh từ Bác sỹ, thầy thuốc, y sỹ hay lang băm. Bác sỹ và lang băm của họ đã là những cây thuốc phiện.

Sống gần gũi với thiên nhiên, họ đã gần như cách biệt hẳn với cuộc sống hỗn tạp ở những nơi thành thị. Có nhiều cô gái Mẹo chưa từng biết đến cái ánh sáng đèn điện như thế nào. Họ lại cũng chẳng bao giờ thèm tìm hiểu đến cái tại sao, ở tỉ không có người đẩy lại có thể chạy và đi được. Rất ít khi họ có những dịp để «à la sơn..

(Còn nữa)

NGÔN-LUẬN

Ngày Chủ Nhật 3-11-1957

ĐÔ THÀNH 24 GIỜ QUA

Thêm mười tám chim cò chui vào bẫy

THI NGHÈ — Mấy hôm gần đây, một số thanh niên du đãng ăn mặc chim cò vào Hội chợ giở trò lưu manh đã bị bắt. Ấy thế mà có một số khác vẫn chưa sáng mắt, vẫn còn lăm le diễn lại những trò hề ấy nên đêm 1-11 vừa rồi nhà chức trách đã tóm thêm được mười tám tên nữa.

Khi hết thương nhau

GIA-ĐỊNH — Anh Nguyễn văn Vinh với vợ là Nguyễn thị Lan sống với nhau rất đầm ấm đã từ lâu tại xóm Láng cha cả. Trưa hôm 1-11 vừa rồi, tự dưng cô Lan đã bỏ nhà ra đi trong lúc anh Vinh đi vắng. Cô Lan còn mang theo một số bạc gần hai mươi ngàn đồng và quần áo. Chính anh Vinh cũng không hiểu vợ anh tại sao lại bỏ nhà ra đi như thế.

Giở trò tườu trên xe hơi

SÀI-GÒN — Đêm 1 rạng ngày 2-11, Cảnh sát viên đi tuần đến góc đường Lê Thánh Tôn, Cường Để chợt trông thấy chiếc xe hơi du lịch số NBC. 979 đậu bên lề đường, đèn trong xe tắt một cách rất khả nghi. Nhân viên cảnh sát liền ập tới. Và chao ơi ! một cảnh tượng khả ố quá sức tưởng tượng đang diễn ra trên nệm chiếc xe hơi lộng lẫy ấy : một ngoại kiều và một thiếu phụ người Việt đang say mê ân ái. Lập tức cả hai « ông bà quý hóa » này được điệu về bót. Người thiếu phụ nọ là một vũ nữ.

Thêm một người chết vì ca-nô cháy

GIA ĐỊNH — Cách đây vài ngày chúng tôi đã loan tin về vụ chiếc ca nô của ông Ngô văn Dậu ở Chánh Hưng chạy đi kéo ghe khi đến bến đò Cát Lái thì phát hỏa làm ba thầy trò ông Dậu bị phỏng nặng. Ông Dậu tắt thở sau đó mấy giờ đồng hồ. Còn hai anh Nguyễn văn Thịnh và Lê văn Bé được đưa vào cứu chữa tại nhà thương Chợ Rẫy. Hôm nay chúng tôi được tin thêm : tối 1-11 anh Bé đã từ trần.

Vàng lậu Hồng Kông ở Saigon

TÂN-SƠN-NHẤT — Chiều 31-10, như thường lệ, nhân viên Nha Quan Thuế đón xét hành khách và hành lý của chiếc phi cơ hãng Air-France vừa ở Hồng Kông tới. Khi khám tới phi cơ, nhân viên bắt gặp ba ki lô vàng y (24 carats) dấu ở trong phòng của nhân viên phi hành. Số vàng đã bị tịch thâu. Cuộc điều tra đang tiến hành để tìm ra chủ nhân số vàng lậu đó.

Đốt nhang hóa đốt nhà ?

SÀI-GÒN — Đêm 1-11, dân chúng khu phố Võ Tánh xôn xao bàn tán vì một vụ cháy màn làm hai mẹ con nhà nọ bị bỏng nặng.

Vào giờ nói trên, chị Trương thị Hải, hai mươi bảy tuổi vợ lẽ một ông chủ tiệm cầm đồ ngụ ở số 257/16 đường Võ Tánh đốt nhang để cúng lễ, Lễ xong chị cứ để cho nhang cháy và cùng đứa con nhỏ là Trương thị Anh hai tuổi chui vào màn ngủ.

Vì giường kê sát bàn thờ nên tàn nhang cháy rớt xuống màn, lửa bắt cháy bùng lên Chị Hải ôm con ngủ vẫn không biết. Đến khi lửa cháy to chị mới lúng túng chạy ra nên bị bỏng nặng. Cũng may mà lửa chỉ thiêu mất chiếc mùng thôi.

Chết vì đi hớt cá chơi

GIA-ĐỊNH — Trưa 1-11, em Nguyễn văn Hạnh 7 tuổi, con ông Nguyễn văn Nhi ngụ ở xóm nhà máy, đường Nguyễn Du (Gòvấp) đi hớt cá chơi tại một cái hồ nước của nhà máy Nguyễn văn Tám gần đấy. Trong lúc hớt cá, em Hạnh trượt chân ngã xuống hồ. Đến khi người ta biết thì em đã tắt thở từ lâu.

Mới mười lăm tuổi đã chán đời

CAN-GIUỘC — Hôm 31-10, em Nguyễn thị Chay 15 tuổi ở làng Phước Hậu (Cần giuộc) không rõ buồn vì việc gì mà uống dầu nóng tự tử. Người nhà biết kịp đưa vào nhà thương cấp cứu nên em đã thoát chết.

Cám ơn thân chủ

Từ ngày các thứ thuốc tễ hoàn mật VÕ-VĂN-VÂN được sửa đổi thành viên dẹp, chúng tôi được rất nhiều thơ các nơi gởi về hoan nghinh sự canh cải ấy. Quí vị thân chủ còn cho biết, vì nhờ thuốc dễ uống và sự công hiệu cũng như thuốc tễ hay bột trước vậy, nên bà con lối xóm thường hay chê đắng, chê hôi, bây giờ thấy đều ưa thích. Và muốn được tăng phần thẩm mỹ, chúng tôi thâu ngắn hộp lại cho vừa vặn với cái chai đựng thuốc bên trong. Mỗi khi mua thuốc, quí vị nhớ nài cho được thuốc của nhà thuốc VÕ VĂN VÂN Thủ-dầu-một nhãn hiệu thằng nhỏ cho dù thì khỏi lo lầm lộn.

Chúng tôi xin thành thật cảm tạ quí vị thân chủ.

BAN GIÁM ĐỐC

TIẾP THEO A TRANG 1

liên gia trưởng tại ấp Thanh Xuân, đang ngủ trong nhà, thình lình có một bọn cướp võ trang súng trường, lựu đạn ập vào nhà ông đập phá và cướp bóc. Sau khi đã vơ vét quần áo và tiền bạc của khổ chủ, bọn cướp còn bắt trói ông Khân dẫn ra phía sau nhà, đoạn rút dao chặt đứt đầu tài gia rồi mới chịu rút lui.

Hay tin cấp báo, nhà chức trách địa phương đã tới nơi lập biên bản và đang truy tầm gắt gao thủ phạm. Sự việc xảy ra, nhiều người đã ước đoán rằng rất có thể vì thù riêng nên bọn cướp đã hành động dã man như vậy.

TRƯỜNG TRẦN KHÁNH DƯ — THÔNG CÁO ngày 4-11-57 khai giảng 3 lớp:

— Anh-Pháp Toán-lý-hóa Đệ-Tứ.

— 19 giờ tối mở Pháp Toán lý hóa Đệ Tứ B 1

— 18 giờ 30 tối 8-11-57 mở thêm Pháp Toán lý hóa Đệ Tứ B 2

228 Đề-Thám — SAIGON — Giáo sư phụ trách: Phan Minh, Ngọc Phách, Bùi quang Ly.

MỞ THÊM 7 giờ tối ngày 4-11-57

1 Lớp 5ème Beige (giảng từ bài 1)

LUYỆN DỊCH — VĂN PHẠM — ĐÀM THOẠI

Ghi tên tại ANH VĂN MILTON 8 Cao Thắng

Trường CỘNG-HÒA 139 Pasteur SAIGON

Ngày 4-11-57, mở thêm 3 lớp:

ĐỆ TAM B (chiều) — ĐỆ TỨ (chiều) — ĐỆ TỨ (tối)

— Dạy từ đầu chương trình

— Chỉ nhận học sinh ghi tên trước.

Thông cáo đấu thầu

Khu Tạo Tác Cần Thơ, số 38C — đường Thủ Khoa Nghĩa Cần Thơ, báo cáo công chúng hay sẽ có cuộc đấu thầu CÔNG KHAI cho các công tác xây cất tu bổ sửa chữa vật liệu và cung cấp vật liệu thuộc khu Tạo Tác Cần Thơ.

Ngày thâu : 7-11-1957 vào 10 giờ, tại văn phòng khu Tạo Tác Cần-Thơ. Quý vị muốn chỉ muốn dự cuộc đấu thầu trên đây phải liên lạc với văn phòng nói trên để biết bước và điều kiện dự cuộc cạnh tranh trước ngày 5-11-1957 tại Khu Tạo Tác Cần-Thơ hay Nha Công Tác và Tạo Tác Q.Đ.V.N.C.H; số 2 đường Hồng Thập Tự (Saigon).

K.B.C. 4.958 ngày 15-10-1957.

Đại - Úy TRỊNH-VĂN-SÂM

Trưởng Khu Tạo Tác Cần-Thơ

LỚP ANH VĂN

NGUYỄN-NGỌC-LINH

129, Lê - văn - Duyệt — SAIGON

5-11 Mở thêm các lớp :

— TRUNG ĐẲNG CẤP TỐC

— THÔNG-NGÔN PHIÊN-DỊCH

Đầu năm 1958 sẽ mở lớp luyện thi bằng CAMBRIDGE — SỞ CAP, khoá đặc biệt 6 tháng cho kỳ tháng 6-1958. Mỗi sáng Chủ nhật số lớp ôn giọng bằng máy ghi âm từ 7 giờ đến 9 giờ.

KẾT QUẢ cuộc thi Văn Chương VN năm 1956

SÀI-GÒN — Về kết quả cuộc thi Văn Chương V.N. năm 1956 Bộ Quốc Gia Giáo Dục vừa cho biết như sau :

Hội đồng giám khảo nhận thấy rằng số tác phẩm dự thi tuy hướng tỏ ít nhiều thiện chí, song không có tác phẩm nào có thể gọi là xuất sắc để có thể xứng đáng được giải thưởng nhất, nhì, ba.

Nhưng Hội đồng có nhận thấy rằng tác phẩm « Kiếp Hồng Nhan » của ông Nhất Sơn Võ Quang Hân (Saigon) và tác phẩm « Truyện ngắn sáng tác » của ông Nguyễn ngọc Thông (Cầnthơ) tương đối hơn các tác phẩm kia về nội dung cũng như hình thức, nên Hội đồng đã đồng thanh cấp giải khuyến khích cho mỗi tác giả.

TIẾP THEO B TRANG 1

Bình Mỹ thuộc quận Châu Phú tỉnh An Giang

Khoảng 11giờ, 1 toán người khá đông võ trang bằng tom xông và súng lục đi xuồng từ ruộng nước ập vào nhà anh Bìa cách cầu kinh sang Cây Dương độ sáu trăm thước. Lúc đó ở nhà anh Bìa đang có khách là hai ông Phan Thành Sở 36 tuổi, Đại đội phó Dân quân Tự vệ đoàn xã và Hòa, binh sĩ của biệt kích đội 110 đang đóng tại xã Thạch Uỷ. Xông vào nhà xong, bọn nọ rút súng lục bắn hai phát vào ông Sở. Ông này gục chết tại chỗ. Sau đó, bọn sát nhân quay súng bắn ông Hòa, nạn nhân cũng tắt thở ngay trên vũng máu.

Thi hành thủ đoạn dã man trên xong bọn nọ lại kéo đến nhà ông Nguyễn Hồng Vân, trung đội trưởng Dân Quân Tự Vệ Đoàn. Ông Vân đi vắng, vợ ông là thị Biên đang nằm ngủ trong giường. Chúng đứng ngoài cửa lia tiểm súng vào nhà. Chị Biên bị trúng 3 phát đạn ở ngực vai và chân rất nặng.

Bắn xong bọn sát nhân tẩu thoát. Hiện nhà đương cuộc đang mở cuộc điều tra và truy tầm bọn chúng rất gấp.

Mở lớp vỡ lòng tại Đô thành cho đồng bào mù chữ

SÀI-GÒN — Uỷ ban Chỉ đạo Chiến dịch Thanh toán nạn mù chữ Đô thành vừa loan báo rằng Uỷ ban sẽ cho mở lớp vỡ lòng đợt 2 của Chiến dịch kể từ ngày 4-11-57.

Cũng như khoá đầu, Uỷ ban sẽ dành cho đồng bào chưa biết chữ mọi sự dễ dàng, cung cấp học cụ và không thu học phí.

Đồng bào nào chưa biết chữ muốn dự lớp vỡ lòng nên đến ghi tên tại Toà Thị Sảnh Quận mình, hoặc tại trường Tiểu học công lập nào gần nhứt.

TIẾP THEO C TRANG 1

— Hưởng ứng chủ trương khai khẩn đất hoang, khuếch trương nông nghiệp của Chánh phủ và được sự giúp đỡ của Phủ Tổng ủy Dinh Điền, có thêm 312 đồng bào ngụ yên quán ở Thừa Thiên đã tình nguyện tới lập nghiệp tại vùng Dinh điền Ba Xuyên — An Xuyên, các đồng bào này đã tới Tỉnh lỵ Quản Long và liền ngay hôm sau đã được đưa đi định cư tại địa điểm Dinh điền Phú Mỹ (Quận Cái Nước) 309 người, đi Bầu Sen (Quận Đầm Dơi) 2 người, và đi Cống đá (Quận Châu thành) 1 người.

Khi đến các địa điểm nói trên các đồng bào đều được cơ quan vùng Dinh Điền Ba Xuyên — An Xuyên và Chánh quyền địa phương giúp đỡ nhà ở, tiền bạc, gạo, mùng mền, lu, xuồng và các phương tiện canh tác.

Ngoài ra, Phủ Tổng ủy Dinh Điền cũng đã cung cấp cho 437 bao gạo, mỗi bao 54 kí. Số gạo này do Hội Phước Thiện Thiên Chúa giáo Hoa kỳ viện trợ.

— Trong tuần lễ vừa qua, Ty Cải cách Điền địa tỉnh Biên Hòa đã cho nhân dân các xã Bình Trị, Tân Hạnh, Long Phước Thôn Long Thạnh Mỹ, Long Bình và Long Trường thuộc quận Dĩ An vay một số tiền tổng cộng là 225.000$ để canh tác.

Đây là đợt thứ IV cho nông dân trong tỉnh vay tiền làm mùa.

— Chiều hôm 31-10, hồi 15 giờ, ông đại biểu Chánh phủ tại Cao nguyên Trung phần đã đến chủ tọa lễ khai mạc cuộc Triển lãm mỹ thuật của giáo sư Bùi văn Dưỡng.

Các mỹ phẩm trưng bày gồm có nhiều bức tranh sơn mài, nhiều bức vẽ khắc đồng và tượng bằng giấy bồi.

Cuộc triển lãm được đặt tại phòng khánh tiết khách sạn Lâm viên Đà-Lạt và sẽ mở cửa liền trong 2 tuần lễ, từ 31-10 đến 15-11-57.

— Ông V.Stacewich, Phó Tổng thơ ký văn phòng Liên lạc Quốc tế ở Francfort Main, sang thăm viếng Việt Nam từ hôm 31-10 vừa qua, đã từ giã Sàigòn hôm 2-11 bằng đường hàng không để đi thăm viếng các nước khác, nhằm mục đích liên lạc với các tổ chức chống Cộng trong thế giới tự do.

Nữa bệ xương khô

Đây không phải là tiểu thuyết hay chuyện thần thoại, nhưng sự thật là khi người ta bị bệnh đau... [illegible]

Muốn cứu lành bịnh này nên dùng:

Thảo-Nam-Sơn

thứ thuốc khét tiếng chữa hay về... THẢO-NAM-SƠN ... [illegible]

Khắp nhà thuốc ta có bán.

TIẾP THEO D TRANG 1

Hai người tự tử, 10 người điên vì loạn trí

Việc đi phép trong quân đội phải nói rằng đó là một sự vô cùng hãn hữu. Nhiều người đã phải than thầm: « Ký giấy tống giam thì nhanh như chớp, còn ký giấy đi phép, gọi là cứ còn « khuya ». Có nhiều chiến binh từ ngày ngưng bắn đến nay, vẫn bị cầm chân ở đơn vị, nhất là những anh em công tác biên phòng. Mỗi lần anh em đệ đơn xin phép là mỗi lần cán bộ lại có cớ để lên lớp chính trị. Chúng bảo rằng công tác biên phòng rất hệ trọng, sự vắng mặt của anh em sẽ gây ra những hậu quả tai hại có ảnh hưởng không nhỏ đến vận mạng của dân tộc. Trước những câu « dao to búa lớn » ấy, anh em đành cắn răng chịu đựng.

Trên địa hạt sinh hoạt chính trị, vấn đề làm mọi người khổ tâm nhất là chính huấn chính trị. Cứ 6 tháng một lần, Việt Cộng lại bắt anh em phải chính huấn. Những cuộc kiểm thảo cá nhân đã được diễn ra ngày ấy sang ngày khác cho tới khi hội nghị bế mạc. Nhiều người không có lỗi cũng phải tự bới lông tìm vết buộc cho mình một cái tội để tỏ ra rằng mình đã chân thành, đã nói thật, nói thẳng và nói hết. Vì bị truy ép đến cực độ, không những phải dứt khoát tình cảm với gia đình, mà lại còn phải lìa bỏ mọi liên hệ về huyết thống, nên đã có nhiều anh em quá uất ức phải tìm một lối thoát bằng cái chết. Trong cuộc chính huấn đệ nhất lục cá nguyệt 57, đã có hai cán bộ Tiểu đoàn thuộc Trung đoàn 93 phải tự tử, 2 cán bộ đại đội phát điên và 8 chiến sỹ loạn trí.

Hơn 40 « xuân xanh » vẫn mồ côi vợ như thường

Bởi đã nhìn rõ thấy thực trạng cuộc sống, hơn nữa trong khi tiếp xúc với nhân dân, những điều tai nghe mắt thấy lại càng khiến anh em thêm phần chán nản. Nhìn hiện tại chỉ thấy tối mò mò, mà hướng về tương lai thì lại càng vô vọng. Nhiều sự phản ứng của anh em đã được bộc lộ, tuy nhiên vì kỷ luật khe khắt của quân đội, sự phản ứng ấy chỉ có thể diễn ra bằng những hành động ngấm ngầm như đào ngũ về thăm gia đình, cáo ốm đau để trốn học tập. Các đơn vị tập kết tương đối được ưu đãi hơn chút ít, nhưng cũng không vì thế mà Việt Cộng đã làm dịu được những ước vọng của anh em. Trước ngày lễ Quốc Khánh 2-9 của Việt Cộng Trung đoàn 108 thuộc sư đoàn 305 (gồm toàn người miền Nam) đã gửi kiến nghị lên chính phủ Việt Cộng đòi phải cải thiện sinh hoạt và đòi trở về quê hương, vì thời gian 2 năm đã qua lâu rồi, lời hứa hẹn vẫn chưa thực hiện được.

Hiện nay thắc mắc chung của anh em là vấn đề lập gia đình. Có nhiều người tuổi đã sắp sỉ tứ tuần mà vẫn « mồ côi » vợ. Các phụ nữ tuy không đến nỗi ghét bộ đội bằng công an hay cán bộ thuế, nhưng họ không thể sao chấp thuận được sự hôn phối, khi họ nghĩ rằng nếu có lấy bộ đội, cũng chẳng khác gì nằm không một mình. Riêng về hàng Uý, hàng Tá, tương đối có nhiều cô mê hơn. Vì họ có sao vành, súng lục, vì họ được rộng cẳng, một tháng đôi ba kỳ có thể mượn cớ đi công tác để tạt về một cách chớp nhoáng thăm gia đình được. Tuy nhiên những hạng cán bộ kỳ cựu này phần lớn lại đều già lão, cũng vì vậy mà thời gian gần đây đã có nhiều cảnh tức cười : những chàng rể trẻ nhất cũng phải hơn cô dâu ít nhất là 20 tuổi.

Sao vành đừng tưởng là to !

Do hiện tượng ấy, quần chúng binh sỹ lại càng thêm bất mãn. Họ nghĩ rằng giữa cán bộ và binh sỹ đã có những sự chênh lệch quá nhiều. Trong hàng ngũ cán bộ cũng có sự phân bì giữa phái cũ và phái mới. Phái cũ tự cho mình là công thần danh tướng, miệt thị phái mới để gán cho họ là có đầy rẫy tàn tích tư sản phong kiến trong người không thể giao phó cho những công tác quan trọng được.

Ngọn lửa bất mãn đã bừng nhóm trong lòng những người chiến binh bị bạc đãi. Có nhiều đơn vị đã tổ chức những « bích báo » bí mật để truyền tay cho nhau xem. Đại loại đã có những câu thể hiện nỗi bất mãn của anh em như :

Chớ tưởng sao vành (1) đã là to
Làm thằng văn hóa dốt như bò
Chữ i chẳng biết, tờ chẳng tỏ
Thế cũng gương vây ở một mo

Hoạ giả đã có những giọng tâm bút nói lên nỗi niềm phẫn uất của những người chiến binh, sau mười năm tham gia kháng chiến để khi trở về chỉ nhìn thấy sự đổ vỡ của dân tộc : đất nước chia đôi, Nga Tàu hống hách, và sự tan nát của gia đình : bố mẹ bị đấu tố chết, anh em ly tán mỗi người mỗi nơi.

Tìm lối thoát

Cho nên — lời anh Sơn Hồng kết luận — có thể nói rằng 70% chiến binh đã mất hết tin tưởng vào sự xây dựng một thứ chế độ mà V.C mệnh danh là chế độ xã hội chủ nghĩa. Họ đã hoài nghi tất cả mọi sự và đã coi công cuộc đấu tranh hòa bình (1) của Việt Cộng chỉ là một trò khôi hài, nếu không phải là một sự lừa bịp quần chúng, binh sỹ đã tự hỏi : « Bảo rằng đấu tranh hòa bình làm sao ngày nào cũng phải ra thao trường luyện tập — sự luyện tập ấy đôi khi lại còn gay hơn cả lúc chiến thời ? Bảo rằng đấu tranh hòa bình tại sao vẫn phải hành quân hôn tập, chạy bộc cả cơm hàng mấy chục cây số một đêm ?

Cũng vì sự mất tin tưởng ấy, nên nhiều người đã tìm cách lìa bỏ đơn vị để đi tìm một cuộc sống khác, trong đó có tôi (anh Sơn Hồng) và biết bao nhiêu người khác, hiện chỉ chờ đợi những giây phút thuận tiện là « dứt khoát » với V.C.

Trước khi chấm dứt những lời tường thuật này, chúng tôi cũng xin kể ra đây đôi giòng tiểu sử của người bạn vừa vượt tuyến.

Anh Lê sơn Hồng sinh quán tại Thừa Thiên, gia nhập đoàn học sinh Tuyên truyền năm 1946. Ba năm sau anh nhập ngũ với cấp bực Tiểu đội trưởng rồi sau đó được kết nạp vào Đảng Cộng sản Đông Dương. Năm 1955 anh hoạt động ở Liên khu 5 tháng Trung đội Trưởng. Ra Bắc tập kết anh giữ chức Đại đội phó thuộc trung đoàn 803, sư đoàn 324. Năm 1956 tháng Đại đội trưởng rồi theo học khóa bồi dưỡng tại trường sĩ quan Lục quân của V.C. ở Bạch Mai Hà nội. Ngoài công tác bộ đội, anh lại cũng đã từng là cộng tác viên của các tờ báo Nhân Dân, Tiền Phong và Quân Đội.

Cảm tưởng của người chiến sỹ trẻ tuổi này khi đặt chân tới miền Nam tự do là thấy vô cùng phấn khởi trước sức sống đang lên của một dân tộc đang dốc toàn lực vào công cuộc kiến thiết đất nước.

PHAN NGHỊ

(1) Từ cấp úy trở lên đeo sao vành vàng.

TIẾP THEO E TRANG 1

vậy, thì chúng ta cũng có thể kêu một **dịch giả** *tại tài ngày nay là một* **học sinh** ! *Vì trước khi trở thành dịch giả, ký giả, bọn mình cũng đã từng là cậu nhỏ, mài đũng quần trên ghế nhà trường, hết trọi !*

THẦY GÒN

Đọc và cổ động Ngôn Luận

Các bạn nhớ đọc Văn Nghệ Tiền Phong

Số 73 đã phát hành

Các trận đấu Bóng bàn Quốc tế

SÀIGÒN (VTX) — Đoàn tuyển thủ bóng bàn quốc tế, hiện có mặt ở Saigon và gồm có Bernie Bukiet, đương kim vô địch Huê kỳ

— Chung Thiếu Thinh, Tiết Thủy Sơ vô địch Hương cảng v.v... sẽ gặp các cây vợt Việt Nam tại khu Dân Sinh trong những ngày 2, 3, 4 và 6-11-57, bắt đầu từ hồi 20 giờ.

Về giải phụ nữ, nữ đấu thủ cựu vô địch Hung Ga Lợi, sẽ gặp cô Kim Ngân, đương kim vô địch phụ nữ Việt Nam.

Ban tổ chức sẽ cho quay phim các trận đấu nói trên.

Mỗi ngày I VẤN ĐỀ

(*Tiếp theo trang 1*)

hợp lý và nhân đạo. Vậy thì chỗ trương bài trừ tệ đoan xã hội ở đây áp dụng thế nào cho hợp lý cho nhân đạo ?

Chúng tôi muốn nhấn mạnh đến tính cách hợp lý của vấn đề áp dụng bởi vì thực ra nạn du thủ du thực và phá hoại thuần phong mỹ tục không thể chỉ bài trừ bằng hình thức tù tội giam cầm — trừ phi khám đường đã thực sự là một trường cải huấn. Một thanh niên lương thiện chẳng may phải mang trên đầu một cái án « bất lương » biết đâu chẳng dễ dàng trở nên một tên côn đồ bợm bãi nếu sau bao ngày bị giam cầm được tiếp xúc với những tên côn đồ chính cống để thu thập lấy nhiều thủ đoạn bất lương hơn trong khi đó cuộc đời bên ngoài không ngớt trưng bày những cám dỗ xấu xa bằng nhiều hình thức hợp pháp ?

Nhấn mạnh đến tính cách nhân đạo của vấn đề bài trừ, chúng tôi nghĩ rằng vấn đề bài trừ không thể chỉ được coi như một biện pháp trừng phạt hay quá hơn thế nữa một biện pháp báo oán, nó phải là một phương pháp giáo dục, giúp kẻ tội phạm xây dựng lại bản thân.

Nêu lên vấn đề trên, một vấn đề xã hội, một hậu hoạ mà xã hội Việt Nam phải chịu đựng sau một thế kỷ ngoại thuộc và loạn lạc, chúng tôi không muốn đề cập tới khía cạnh pháp lý của vấn đề bởi vì nó thuộc thẩm quyền của các nhà chuyên môn. Nhận thấy vấn đề xã hội ấy có một tính cách cấp bách cần giải quyết kịp thời bằng một phương pháp hợp lý và nhân đạo, chúng tôi nghĩ rằng nếu quả hiện nay chiến dịch bài trừ tệ đoan nói trên đã được phát động thì vấn đề cần yếu là phải tính ngay đến hình thức cải huấn, và cải huấn không thể lẫn lộn với tù tội.

Hình thức cải huấn mà chúng tôi quan niệm cần phải có đủ cả hai mặt : vật chất và tinh thần. Về vật chất có thể nói không phương pháp cải huấn nào hiệu nghiệm, hợp lý cho bằng hình thức tạo cho kẻ phạm lỗi một nếp sống mới. Nếp sống mới ấy có thể tìm thấy ở một trung tâm khuếch công nông một trung tâm tiểu công nghệ mà công việc lao động cường bách ở đây sẽ được thực hiện song song với một sự giác huấn bằng tư tưởng, bằng kỷ luật. Làm được như vậy, chúng tôi tin rằng trên thực tế chúng ta giải quyết được nhiều khó khăn về kinh tế chung cho quốc gia và riêng cho can phạm mà chế độ lao tù không thể nào giải quyết được. Về phương diện tinh thần chúng tôi nghĩ rằng đó là phương pháp nhân đạo giúp con người phạm lỗi dễ dàng trở về với thiện lương vậy.

NGÔN LUẬN

TIẾP THEO F TRANG 1

thành lập Ủy ban Cách mạng Nhân dịp này đảng Néo-Dei our và nhiều tổ chức quốc gia ở Tunisie đã gửi kiến nghị ngỏ lời chào mừng công cuộc đấu tranh của nước bạn

TÂY BAN NHA

Tuần báo « Signo » xuất bản hôm 26 tháng 10 có đăng tải lời tuyên bố của linh mục Manuel Duato từng đến viếng Valence sau ngày xảy ra nạn lụt ở đó.

Dường như linh mục Duato có nói rằng ngày 21 tháng 10 có hơn 2.000 tử thi đã được chôn cất và người ta lo ngại rằng tổng số những người thiệt mạng có tới 3.500 người.

ĐAN MẠCH

Dường như 22 người đánh cá đã thiệt mạng ở ngoài khơi các đảo Feroe một cách bí mật hôm chưa nhựt ở trên chiếc tàu lưới rà «Siella Argus ».

Trọn tuần lễ, có nhiều tàu bè và phi cơ đã tìm kiếm nhưng vô hiệu quả. Người ta đạc chừng rằng 22 người này thiệt mạng vì bị bão tố hôm chúa nhựt hoặc vì trúng thủy lôi.

TIẾP THEO G TRANG 1

phải nạp lễ 100 ru bi vàng và 4 ru bi bạc. Mỗi năm 4 lần đại vương xuất công quỹ thết tiệc cả mấy ngàn thân hào trong nước bằng một bữa yến lớn chưa từng thấy trên thế gian. Nhưng khi khách vào bàn, Đại vương xách 2 cái đẫy gấm đi quanh một lượt vừa tiếp rước thân hào vừa nhặt ru bi vàng bỏ vào 1 túi và bỏ ru bi bạc vào túi kia. Ngoài ra Ngài còn thâu được cả hàng trăm triệu bạc V.N về các lễ bộ kiến bất thường của những thân hào cầu xin đặc ân của hoàng gia.

Với số huê lợi thâu được ngài phải chi ra rất ít vì trừ tiền tiêu vặt đã có công quỹ đài thọ và thần dân tiến dâng.

Ở ngôi 37 năm Đại vương đã dành được 500 triệu mỹ kim (ước 40 tỷ bạc V.N) Nhưng tài sản của Ngài phần nhiều là bảo vật. Một chủ tiệm kim hoàn được Đại vương tin giao cho việc lau chùi các bảo vật ấy đã ước lượng rằng số bảo vật ông được trông thấy ước giá 1 tỷ 500 triệu Mỹ kim (chừng 120 tỷ bạc V.N) Vậy mà còn biết bao nhiêu món không giao cho ông ta lau chùi.

Trong số bảo vật này có nhiều món vô giá, thế gian khó có được : một viên kim cương dùng để dằn giấy to lớn chạm hình con lạc đà, ba viên ngọc to bằng quả trứng, và một số viên ngọc bích chưa thấy đâu có. Ngoài ra nói đến ngọc quý thì không sao đếm xiết. Một lần Đại vương sai mở các hộp trầm đựa ngọc quý ra đánh bóng, bọn nô dịch đã phải trải một tấm thảm rộng trùm khắp cả lên 12 nóc đến và đổ ngọc ra đó.

Ngoài ngọc quý Đại Vương còn một bộ dĩa chén bằng vàng đặc không dâu có được. Bộ đĩ có đồ rá dĩa bàn dĩa nhỏ, giao nĩa, đồ đựng muối tiêu, đồ gạt tàn thuốc có thể đãi 150 người khách. Điện Buckingham của Anh hoàng chỉ có một bộ đủ đãi 24 vị khách thôi.

Nhưng bấy nhiêu bảo vật ấy chất vào đâu cho hết ?

Mấy toà đều lớn trong biệt điện đều dùng làm kho tàng chứa bảo vật. Chung quanh đều có bắt giây điện và chuông báo phòng kẻ cắp. Ngoài ra tiền vàng, vàng nén, vàng thoi, vàng cục chất đầy mấy phòng lớn trước kia làm phòng khách và phòng ngủ. Hết chỗ rồi đành phải chất trên mấy chiếc xe cam nhông để bên ngoài. Hơn hai mươi năm rồi mà chiếc xe cam nhông chở đầy vàng nén vẫn nằm nguyên một chỗ. Không có chỗ cất Đại Vương truyền một tên lính phải đứng canh. Tên lính canh được thay phiên nhưng xe thì đã bục banh, dù đi bán, có lẽ rêu bám cũng mặc.

Ngoài châu báu vàng bạc và đất đai quốc gia, hoàng triều cương thổ còn có một cha vi do được 22.000 cây số vuông với 1.500.000 dân Cương thổ ấy hợp với tài sản kể trên là cả một gia tài kếch xù không một nhà triệu phú nào trên thế giới có thể có được.

Với gia tài ấy Đại vương không dùng để chi phí mà dùng để ngắm chơi Vì của cải chồng chất khắp các đền, Đại vương phải dọn ra ở một xó hiên, Hiên này ngăn thành phòng ngủ, phòng ăn và phòng làm việc.

Cả nước ai cũng biết nhà vua là một người siêng năng cần mẫn, Quốc vương dậy rất sớm, lót lòng bằng một tách cà phê rồi đọc và viết tới 9 giờ mới dùng bánh lót dạ nhưng dùng trong khi làm việc. Con dê cũng ăn có tại chỗ đó. Và cũng dưới mái hiên tùy phái, tổng thư vẫn đi qua đi lại các xó trong đền một cách tấp nập.

Đúng 10 giờ Đại Vương tiếp khách. Trước hết viên quan tuần cảnh vào tâu báo về những việc đã xảy ra trong đêm qua ở trong và ngoài thành. Tiếp đó các viên ngự y tới báo cáo tình trạng sức khoẻ của các phi tần cung nữ.

Bây giờ mới tới việc nước. Nơi triều kiến được thiết lập ngay dưới mái hiên. Quốc vương rời khỏi ngai vàng ngồi phệt xuống đất cùng các Tổng trưởng và cận thần quây quần bàn việc.

Hai giờ sau Quốc Vương truyền bãi trào.

Với lối làm việc giản dị ấy Quốc Vương đã thông suốt mọi sự việc xảy ra trong dân chúng. Chẳng những Ngài biết rõ từng mái nhà tranh vách đất mà còn biết rõ cả những câu chuyện tình duyên chồng vợ, tranh chấp gia tài của dân chúng.

Về cuộc đời tư của Quốc vương người ta phải kính nể Ngài bởi lẽ Ngài là một người con hiếu thảo trong gia đình, Ngài còn là một tượng trưng cho sự làm việc bền bỉ.

Đêm đêm Ngài đọc sách rất khuya. Ngài còn làm thơ, viết xã thuyết đăng các báo hay ghi nhật ký mỗi ngày. Vấn đề nào Ngài bàn tới cũng chứng tỏ Ngài có một sự hiểu biết rộng rãi — kể cả các vấn đề quốc tế.

Ngoài ra Đại vương còn là một vị đạo trưởng, một vị thần sống đối với dân nước. Bản thân Ngài là một thánh thể đối với mọi người có đạo Hồi Hồi trên toàn thế giới.

Nhưng chính nước Hyderabad có nhiều thâm cảm đối với nước Anh nhất : suốt hai thế kỷ, kể từ lúc người Anh đặt chân lên đất nước này Trong hai trận thế giới chiến tranh, Quốc Vương Hyderabad đã tận tụy giúp đỡ Anh quốc về mọi phương diện.

Nhưng thật ra chính vì quyền tự trị rộng rãi của các tiểu quốc mà chế độ thuộc địa Anh đã áp dụng, làm cho công cuộc thống nhất Ấn Độ vô cùng khó khăn. Bởi vì việc bãi bỏ những chế độ phong kiến với đầy đủ nghi thức theo lối trung cổ như trên không phải là chuyện dễ dàng. Chẳng những nó gặp sức phản ứng của các vua chúa phong kiến mà còn gặp sức phản ứng của đám dân chúng chưa được giác ngộ ở các tiểu quốc, gây nên một trở ngại lớn lao.

Tuy vậy không phải việc thống nhất Ấn độ không có cơ thực hiện được.

Sau nhiều cuộc thương thuyết giữa chính phủ Trung Ương với Đại Vương Hyderabad, việc sát nhập Hyderabad vào Liên Bang Ấn đã được thực hiện sau một cuộc giao phong trong một trăm lẻ chín tiếng đồng hồ. Đại Vương Hyderabad hạ khí giới và chịu hết các điều kiện của Chính Phủ Trung Ương.

o°o

Xét qua một trường hợp đặc biệt như trường hợp của tiểu quốc Hyderabad, chúng ta mới có thể đánh giá được công cuộc giải phóng và thống nhất lãnh thổ Ấn là một công cuộc to lớn biết chừng nào của dân tộc Ấn và các nhà lãnh tụ Ấn, của một nước bạn Việt Nam mà mối quan hệ thân hữu chắc chắn sẽ được lề chặt thêm sau cuộc thăm viếng của Tổng thống Cộng Hòa tiếp theo những cuộc thăm viếng vừa qua của các nhà lãnh tụ Ấn tại Việt Nam.

(Viết theo tài liệu của ô Nguyễn xuân Quang)

MUỐN : đám tang được tổ chức long trọng, chu đáo.

MUỐN : khỏi bận về mọi việc : Xin phép xin đất, đặt hòm.

Các tang gia nên giao việc đám hiếu cho :

ĐỨC-BẢO

530 Phan - đình - Phùng

SAIGON

Cáo thị gọi thầu

Ngày 3-12-1957 hồi 8 giờ sáng sẽ có cuộc gọi thầu tại sở Quân Nhu Quân Trị số 6, về việc cung cấp :

1/— giấy roneo vergé 21x33, 21x27, mực in roneo màu đen hiệu Gestetner, giấy stencil Gestetner và vật dụng học sinh ;

2/— 100 loa phóng thanh chạy pile. Về loa phóng thanh, hàng phải có sẵn để giao ngay và nhà thầu có thể nộp đơn dự thầu với số lượng hiện có

Muốn biết thêm chi tiết để dự thầu, có thể đến xem sách điều lệ riêng tại Sở Quân Nhu Quân Trị số 6 tại Hạnh Thông Tây trong những ngày giờ làm việc.

K.B.C. 4.633, ngày 31 tháng 10 năm 1957

Tham Chánh Quân-Nhu

Giám Đốc Sở Quân Nhu Quân Trị số 6.

Cáo thị gọi thầu

Ngày 23-11-1957 hồi 8 giờ sáng sẽ có cuộc gọi thầu tại Sở Quân-Nhu Quân-Trị số 6, về việc cung cấp :

— Sả bông dầu về Đệ IV tam cá nguyệt 1957, ước lượng là 45.000 kilô, mẫu sả bông phải nạp trước ngày 13-11-1957).

Muốn biết thêm chi tiết để dự thầu có thể đến xem sách điều lệ riêng tại Sở Quân-Nhu Quân-Trị số 6 tại Hạnh-Thông-Tây trong những ngày giờ làm việc.

K.B.C. 4.633, ngày 31 tháng 10 năm 1957

Tham Chánh Quân-Nhu

Giám Đốc Sở Quân-Nhu Quân-Trị số 6

PHÒNG THĂM BỆNH

91 Đường Lê-văn-Duyệt Saigon

Bác-Sĩ NGUYỄN - THỊ - NHỊ — Bác-SĨ VŨ-THỊ - HOA

Nguyên nội trú các bệnh viện — Nguyên nội trú các bệnh viện

Nguyên bịnh lý khoa trưởng nội thương. — Tốt nghiệp bằng chuyên môn Nhi Khoa và Dục Nhi tại

Y Khoa Đại học đường Hànội — Y Khoa Đại Học Đường—Ba Lê

Bệnh dàn bà —trẻ em—nội thương — Bác-Sĩ Bệnh Viện Nhi Đồng Chợ lớn

Giờ thăm bệnh : Sáng 8g30 đến 11g30

Chiều 3 đến 6 giờ.

Rạp chiếu bóng Thường Trực CASINO DAKAO

Từ thứ Bảy 2 đến hết ngày thứ Hai 4-11-57

Ba thiếu phụ trẻ đẹp hồi 5 năm trước khi còn là những nàng thiếu nữ thơ ngây, cùng gặp 3 chuyện tình. Nhưng sau đó là 3 sự gãy đổ đau thương, khi 3 nàng đã có thai nghén

5 năm sau cùng nhau gặp gỡ trong một phim đã làm xúc động và rơi lệ hàng triệu bà mẹ hiền ở khắp hoàn võ

Bão-tố trong lòng ba Thiếu-Phụ

Les Trois Secrets

Với Eleanor PARKER — Patricia NEAL — Ruth ROMAN

Phụ đề Việt Ngữ

Từ thứ Ba 5-11-57 Ma soeur est du tonnerre

TOÁN - LÝ - HÓA

TRƯỜNG MINH - TIẾN

495 đường Phan-Thanh-Giản (đường 20)

Ngày 4-11-57 mở :

— ĐỆ TỨ tối (học ngay chương trình Đệ Tứ, 3 tháng).

— ĐỆ TỨ Sáng và Trưa (ôn đệ ngũ, 4 tháng)

— ĐỆ NGŨ Chiều (học ngay chương trình đệ ngũ 2 tháng).

Giám-Đốc ô. PHẠM-HUY-SÙNG G.S trường Cộng-Hòa.

LỚP TOÁN-LÝ-HOÁ

G.S. HOÀNG-TƯỜNG-THỤY

Ngày 4-11-1957, khai giảng 2 lớp :

TOÁN-LÝ-HÓA ĐỆ-TỨ (1 lớp chuyên bài tập và 1 lớp dạy lý-thuyết từ đầu)

Hỏi thể lệ tại trường CỘNG-HÒA 139 Pasteur.

Thuốc đau tim số 58

Do máu huyết nóng nhiệt lo lắng buồn rầu thái quá, tim đập mạnh, hồi hộp, chóng mặt nóng nẩm, nặng ngực, trái tim nở lớn, ngộp hơi, ho khan, xao lãng, hay quên, mất ngủ, chiêm bao sợ hãi, hào hển mệt.

Nhà thuốc NGUYỄN VĂN CUNG

80, đường Pasteur Saigon (Pellerin cũ) Đ. T. 23.692.

Chuyên môn trị bịnh hay : Bịnh đau phổi, tim, thận, máu huyết, bạch đái, thai nghén, bịnh tê bại, phong đơn, phong tình và các thứ nóng ban, các thứ ban, các thứ phong đàm, phong suội của trẻ em.

Xem mạch mỗi ngày, Chủ Nhật nghỉ

RAO VẶT

BÁN gấp 1 xe đò nhỏ hiệu Renault Prairie(Frégate) đời NBN mới làm máy, còn tốt. Hỏi 310B Võ di Nguy (Phú Nhuận) Saigon.

BÁN xe Simca Aronde đời NBH còn tốt. Hỏi Ty Quản-lý tòa báo chuyển giao.

BÁN 1 Jeep Willys toàn bảo : Hỏi 1.025 đại lộ Trần-hưng-Đạo Saigon.

VỪA phát hành cuốn LUYỆN DỊCH VIỆT ANH của G. S. Lê bá Kông.

In tại nhà in Long Giang 126 đường Lê Lai—Saigon

Giám đốc Trị sự: Lê Tâm Việt—Quản lý: Ng Như Cương

Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

Nhân dịp trường mới mở, MIỄN HỌC PHÍ CẢ NĂM cho 9 lớp :

— 3 lớp HÌNH HỌC KHÔNG-GIAN ĐỆ NHỊ (Phương pháp học bài và giải toán).

— 3 lớp TOÁN ĐỆ NHỊ (Hình-Học, Đại-Số và lượng giác).

— 3 lớp TOÁN ĐỆ TỨ (luyện thi T. H. Đ. N. C. khóa 1958).

Giờ học thuận tiện cho mọi người, nhưng phải ghi tên giữ chỗ trước ngày 6-11-1957.

Hỏi thể lệ tại trường TÂY-HỒ 405—407—409 đường Lê-văn-Duyệt Sài-Gòn.